

SONČNI GRIČ

Glasilo otrok JVIZ OŠ Destrnik-Trnovska vas

OSNOVNA ŠOLA DESTRNIK-TRNOVSKA VAS

junij 2012

Moja dlan, Tadej Pauko, vrtec Destrniki, tisk z dlanjo

Mavrica, Daša Kovačec, vrtec Destrniki, flomastri in voda

Tulipani, Alin Kokol, vrtec Trnovska vas, prstne barve

Ne moremo narediti velikih stvari – le drobne stvari z veliko ljubezni.
(Mati Terezija)

Šolsko leto se počasi izteka in pred nami je nova številka Sončnega griča, ki dokazuje, koliko drobnih stvari z veliko ustvarjalnosti se je porodilo v glavah naših učencev in nastali so čudoviti izdelki.

Pravijo, da se misel rodi in zbledi ali pa zaživi. In prav te najbolj »zaživete« smo ujeli v glasilo, ki je pred vami. Vanj smo ujeli utrinke iz življenja in dela naše šole v letu, ki je bilo ustvarjalno, pestro, zanimivo in prepleteno z veliko »drobnimi stvarmi«.

Prispevki so tematsko zelo različni, saj so nastajali pod mentorstvom učiteljev in učiteljic razredne ter predmetne stopnje, zato vsem sodelujočim, ki so pripomogli k nastanku letošnjega Sončnega griča, najlepša hvala.

In če se v zaključku naslonim na uvodno misel, pa si upam trditi, da smo z nastalim glasilom dokazali, da lahko z drobnimi stvarmi naredimo veliko stvar, s takšnim delom pa bogatimo šolsko dejavnost in tudi našo šolsko zgodovino za bodoče rodove.

mag. Drago Skurjeni,
ravnatelj

To sem jaz, Teja Črnko-Širec, 1. a, lepomis

TO SEM JAZ 29.3.
2012
SEM LARA ČEH. STARA SEM 7
LET. OBISKUJEM 1A RAZRED OSNOVNE
ŠOLE DESTRIK TRNOVSKA VAS.
DOMA SEM V SVETINCII 15. V
ŠOLI MI JE ZELO VREDU, KER SEM
SPOZNALA NOVE PRIJATELJE. MOJA
DRUŽINA ŠTEJE ŠTIRI DRUŽINSKE
ČLANE. MAMI SIMONA, ATI DAVORIN,
JAZ IN SESTRICA ANA. DOMA
IMAMO PSA PAZIJA. NAJRAJE IGRAM
NA SINTISAJZER. NAJRAJE OBLEČEM
ŠPORTNA OBLAČILA.

To sem jaz, Klara Sužnik, 1. a, lepomis

TO SEM JAZ 29.3.
2012
IME MI JE TEJA. PIŠEM SE
ČRNKO-ŠIREC. STARA SEM
6 LET. DOMA SEM V
VINTAROVCIH 51,2253
DESTRIK. OBISKUJEM 1A
RAZRED OSNOVNE ŠOLE
DESTRIK-TRNOVSKA VAS. V
ŠOLI MI JE ZELO VŠEČ, KER
SE VELIKO NAUČIM. V MOJI
DRUŽINI JE PET ČLANOV.
TO SO MAMI, DAMIR, BABI, PEDI IN
SEVEDA. JAZ. MOJI MAMICI JE
IME ALENKA, ATIJU JE IME DUŠAN.

To sem jaz, Lara Čeh, 1. a, lepomis

TO SEM JAZ 29.3.
2012
IME MI JE KLARA.
PIŠEM SE SUŽNIK.
DOMA SEM V JIRŠOVCIH 15.
STARA SEM ŠEST LET IN
POL. HODIM V OŠ DESTRIK
TRNOVSKA VAS. OBISKUJEM 1A RAZRED
NAJRAJE OBLEČEM KAVBOJKE.
MOJA DRUŽINA ŠTEJE ŠTIRI ČLANE.
MAMICO RENATO, ATIJA DANIJELA
IN BRATCA MAKSIJA.
NAJRAJE SE IGRAM Z BARBIKAMI.
V ŠOLI JE LEPO.

Klobuki

V ponedeljek, 3. aprila, so vedoželjni učenci pod mentorstvom pedagoginje Tine pripravili gledališko predstavo Klobuki, ki je bila namenjena učencem prvih dveh triletij.

Svoje vtise so zapisali drugošolci.

Klobuki mojstra Ludvika

Nekoč je mojster Ludvik izdeloval klobuke, ki so mu jih naročali ljudje. Ko sta dve dami prišli po klobuke, mojstra ni bilo. Vzeli sta klobuka in mu napisali sporočilo. Neki gospod je pri mojstru kupoval klobuke že 20 let. Veliko ljudi je pri njem naročalo klobuke. Ko pa so zgradili nakupovalne centre, mojster ni imel več dela. Moral je zapreti delavnico.

Nejc Čeh, 2. a

Mojster in klobuki

V klobučarni je delal mojster Ludvik. Izdeloval je različne klobuke. Deklica je dobila klobuk zastonj. Klovni je že imel klobuk. Cirkuški direktor je nosil cilinder. Posodil ga je plesalki. Snežak je mojstru klobuk kar ukradel. Vedno manj ljudi je kupovalo pri mojstru. Zaprl je svojo delavnico in prodajalno.

Enej Brlek, 2. a

Klobuki

Klobučarna je bila napolnjena s klobuki. V njej je delal mojster Ludvik. Deklico je zeblo in šla je po klobuk. Dobila ga je zastonj. Deklico je igrala moja sestra. Največji klobuk je mojster izdelal planšarju. Tudi lovec je tam kupoval klobuke. Ker ni imel več dela, je moral mojster klobučarno zapreti.

Jan Benko, 2. a

Moj pes

Moj pes je živahen in prijazen. Če kdo pride, začne lajati. Ime mu je Čapi. Je zelo hiter in ubogljiv. Zelo rad je trde kosti.

Tadej Razlag, 2. t

Simon Fridl, 6. a

Boni

Boni je moj pes. Je živahen in prijazen. Star je tri leta. Je zlati prinašalec. Rad je kokete.

Julija Nedelko, 2. t

Mojstrovi klobuki

Mojster Ludvik je prodajal klobuke. Prvi, ki je prišel po klobuk, je bil gospod, ki je šel na vnukinjino poroko. Tudi dve dami sta prišli po klobuke. Za počitnice in za sprejem pri predsedniku. Prišel je tudi direktor cirkusa. Izbral si je cilinder. Mojstra je povabil na cirkuško predstavo. Deklici je mojster klobuk podaril. Tudi lovec je tam kupoval klobuke. Snežaka sta si kar vzela klobuk in lonec. Mojster je moral zapreti klobučarno. Prodajal je vedno manj klobukov.

Lana Lorbek, 2. a

Dobil bom psa

Dobil bom psa s pisano dlako, ki mu bo ime Rafaelo. Bo nemški ovčar, moškega spola. Rad bi, da bi bil hiter in gibčen. Rad bi, da bi bil prijazen.

Aleks Selinšek, 2. t

Obiskala sem prijateljico

Obiskala sem prijateljico Nino. Ko sem prišla, sem pozvonila. Nina mi je prišla odpret. Nato sem se preoblekla in šli sva se igrati na sneg.

Vanesa Horvat, 2. t

Cvetoča pomlad, Timotej Tašner, vrtec
Trnovska vas, prstne barve

Moji sošolci

Moji sošolci so zelo različni. Imam dve najboljši prijateljici. To sta Kaja in Stela. Z njima preživim dlje časa kot z ostalimi. Nekateri so tudi zaljubljeni. Deklice in dečki se med seboj dobro razumemo. Komaj čakamo. Ko so kakšne dejavnosti. Takrat smo lahko več skupaj, se zabavamo, spodbujamo in sodelujemo. Če kateri zaradi bolezni ostane doma, ga pogrešamo in komaj čakamo, da se vrne. Všeč mi je, da v šoli praznujemo rojstne dneve. Svoje sošolce imam zelo rada. Ko sem doma dlje časa jih pogrešam.

Nika Majcen, 3. a

Moji sošolci

Mojih sošolcev je štiriindvajset. Štirinajst deklic in deset fantov. Moji sošolci so veliki, majhni, so svetlolasi, temnolasi, svetlooki in temnooki. Prav vsi pa so svetlolasi. Nekatere imam rajši, nekatere manj. Vsi so že kdaj naredili kakšno neumnost in bi se lahko nekateri zelo popravili. Večinoma radi delamo v skupinah in predstavljamo plakate. Najlepše je, ko na proslavi vsi nastopamo. S sošolci se trudimo, da bi bili uspešni pri zbiranju starega papirja in zamaškov. Imamo učiteljico, ki je prijazna.

Luka Caf, 3. a

Jesenski listki, Sašo Razlag, vrtec
Trnovska vas, odtisi

Snežko snežak, Tilen Ivančič, vrtec Destnik, tempera

Moji sošolci

Imam 24 sošolcev. Moja najprijetnejša sošolka in tudi prijateljica je Majcen Nika. Nika je zelo prijazna. Ima sošolca, ki je po navadi počasnejši. Žiga nas včasih preseneti in naredi zelo dobro domačo nalogo. Njemu se zelo malokrat zgodi, da jo pozabi narediti. Ima vedno lepo urejeno peresnico. Vsi moji sošolci so dobri in prijazni. Vesela sem, ker imam tako dobre sošolce.

Stela Muršec, 3. a

Moji sošolci

Imam 11 sošolcev in 13 sošolk. Med seboj smo si zelo različni, zato imamo radi različne predmete. Nekaterim gre učenje lažje, drugim težje. Veseli me, da učenci, ki jim gre učenje lažje, pomagajo tistim, ki jim gre težje. Rada hodim v šolo, ker se s sošolci in sošolkami dobro razumem.

Maja Zelenik, 3. a

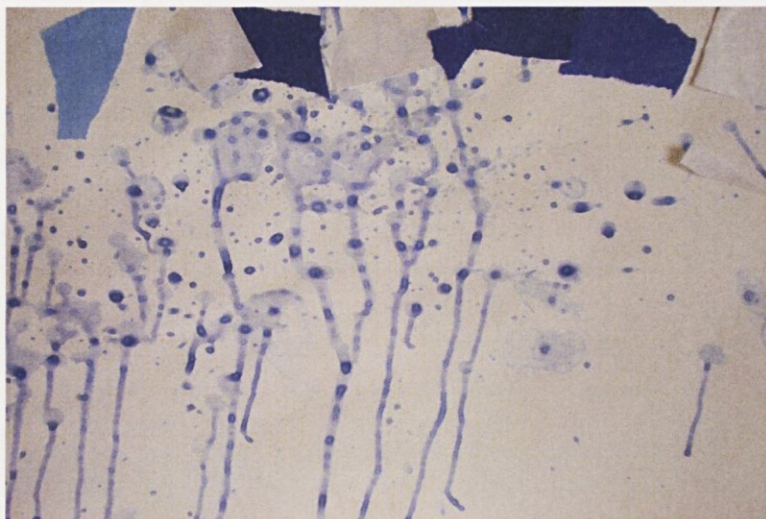
Cvetlica, Maša Vidovič, vrtec Trnovska vas, kolaž

Spomladanski dan

Jure, Igor in Tonja so bili najboljši prijatelji. Nekega dne se je Tonja odločila, da bodo šli na spomladanski sprehod. Jure in Igor sta se strinjala in odpravili so se. Na poti so videli trobentice, vijolice, mačice in zvončke. Ko so končno prišli na hrib, je Tonja predlagala, da bi sedli in nekaj pojedli. Nato so pot nadaljevali. Prišli so do gozda, kjer je cvetelo na tisoče zvončkov. Pričeli so jih nabirati. Igor jih je nabral velik šopek.

Na poti proti domu so videli še nekaj srnic, dva zajčka in žabo. Na vrhu planine so lahko opazili tudi svoje domove. Na poti nazaj se je Tonja spotaknila ob vejo in padla. Na srečo se ni poškodovala, tako da so pot lahko nadaljevali. Prišli so domov in ugotovili, da je bil ta spomladanski sprehod najlepši do zdaj.

Denis Harambašič, 3. a

Dežuje, Tristan Zver Šuligoj, vrtec
Destrnik, akvarel in trganka

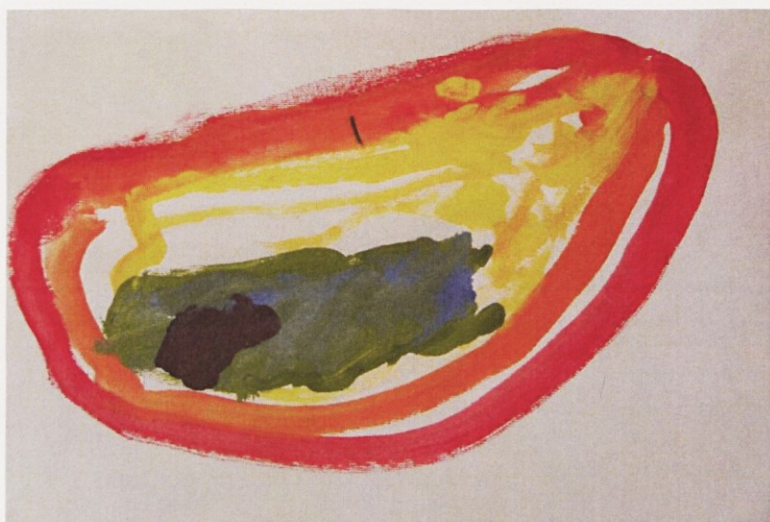
Zlato in vitez

Nekega dne je vitez dobil konja. Ko je šel z njim na sprehod, je v daljavi zagledal mačko. Ta je stekla k vitezmu. Ustavil se je, mačka pa se je vrgla na tla. Takrat je videl, kako zelo je ranjena. Zagledal je miško, ki je nesla krpo in stekel za njo. Zbežala mu je, krpo pa vrgla na tla. Vitez jo je vzel in muci očistil rano. Muca se je postavila na noge, se zahvalila vitezmu in ga povabila s seboj, da mu pokaže zlato. Vitez je vstal in se čudil temu, da zna muca govoriti, a je šel za njo in zares videl zlato. Nakopal si ga je veliko vrečo. V tistem trenutku je močno posijalo sonce, vitez je pogledal na koledar in ugotovil, da se bliža poletje. Muci se je zavalil, nato pa odhitel do gradu, saj ga je iskal kralj. Ta mu je nato podaril hrano in meč, vitezmu pa povedal, da je zelo ponosen nanj. Muca, ki ji je pomagal, je namreč njegova in je prav posebna žival. Vitez je kralju povedal tudi, da mu je pomagala še miška, kralj je zato za oba lepo skrbel do konca svojih dni.

Leon Irgl, 3. a

Znanilci pomladi, Katrina Rozman, vrtec
Trnovska vas, tempera

Mavrica, Neža Žugman, vrtec Trnovska vas, tempera

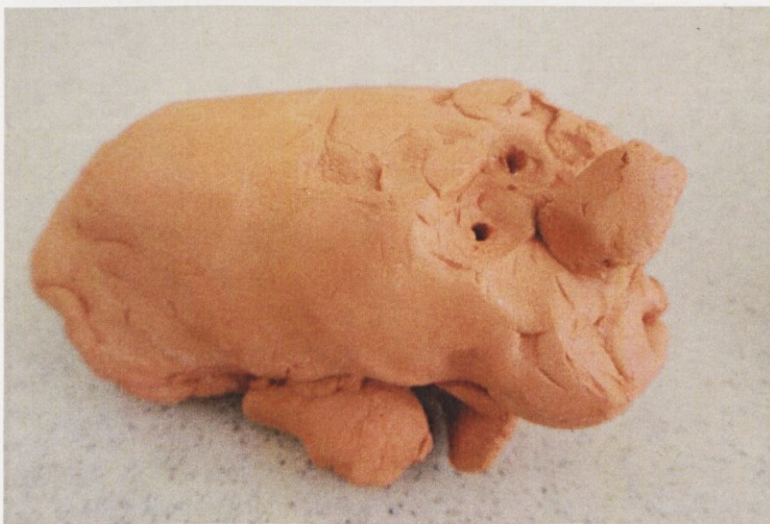
Oživele rožice

V šoli so učenci risali rožice. Nekdo je narisal marjetico. Po koncu pouka je marjetica oživila, saj je želela v širni svet. Ko je že hotela oditi, jo je poklicala še trobentica in jo prosila, da jo vzame zraven. Marjetica se je strinjala in skupaj sta odšli v svet.

Na svoji poti sta srečali drevo, ki so ga želeli podreti. Ko ju je videlo, ju je prosilo za pomoč. Trobentica mu ni želela pomagati, saj se je spomnila slabe izkušnje z drevesom iz preteklosti. A marjetica je bila dobrega srca, zato sta mu pomagali. Drevo sta rešili in nato so skupaj nadaljevali pot. Med potjo pa se je drevo naenkrat ustavilo, saj je težko hodilo in še bolno je bilo. Ko so se naposled ustavili, je drevo predlagalo, naj pot nadaljujeta sami. Marjetica je takoj vzkliknila: »Tega pa ti res ne moreva narediti.« A trobentica ni bila enakih misli. Pot je želela nadaljevati kar sama. Marjetica je zajokala in drevo je spregovorilo: »Vsakemu se lahko zgodi kaj takega,« ter za vedno zaspalo.

In tako je bilo sončne pomladi konec, marjetica pa še danes joče ob živi trobentici in mrtvem drevesu.

Metka Fridl, 3. a

Nosorog, Nik Vajngerl, vrtec Destričnik, glina

Palček Pohajalček in živali, Jan Šneberger, vrtec Destrnik, flomaster in lepljenka

Fantek Klemen

Nekoč je sam z mamico Mojco in s psom Tačkom živel fantek Klemen.

Tačka je vsak dan peljal na sprehod, medtem ko je mama kuhala kosilo. V šolo ni hodil, ker njegova mama ni imela dovolj denarja. Klemnov najljubši letni čas je bila pomlad. Potiho si je želel, da bi že prišla. In res, želja se mu je izpolnila. Klemen se je šel vsak dan igrat na svež zrak. Večino časa se je igral s Tačkom. Rad je nabiral rože in delal šopke za svojo mamo. Ko je nekega dne prišel s sprehoda, mame ni našel. Klical jo je, a vse je bilo zaman. Sedel je na prag, bridko zajokal in se spraševal, le kje je njegova mamica.

Ona pa je na travniku nabirala rože. Ko je prišla domov, je Klemen že spal na čudovitem, pisanem, pomladnem travniku. Mama ga je položila v posteljo in odprla okno, da je topel pomladni zrak napolnil njegovo sobico.

Nekega dne so Klemen, njegova mama in Taček veselo odšli na sprehod. Naenkrat je mama nekaj zagledala. »Kaj vidiš, mama?« jo je začudeno vprašal. »Denar, veliko denarja vidim,« je odvrnila. »Kje, kje?« je zaklical Klemen. »Tukaj, hov hov,« je zalajal Taček. Tako so tistega krasnega pomladnega dne obogateli in srečno živeli do konca svojih dni.

Stela Muršec, 3. a

Vrata, Tilen Belšak, vrtec Destrnik, tuš

Spomladansko drevo, Tilen Herga, vrtec Trnovska vas, tempera

Prečudovita pomlad

Pomlad je tako čudovita. Takrat cvetijo prečudovite cvetlice, letajo metulji in pojejo ptičke. A ko dežuje, gre vse narobe. Metulji se skrijejo, ptice se skrijejo, pravzaprav se vse skrije. A najbolj sem žalostna, ko se skrije sonce. Nekaj posebnega je, ker ko sije, smo lahko zunaj na svežem zraku. Ta je namreč zelo zdrav, zato ga obožujem. Ko dežuje, torej ne moremo biti zunaj na svežem zraku in se igrati. Prav zato sem najbolj srečna, če je zunaj lep sončen dan. Rada hodim tudi na sprehode in v gozdu nabiram zvončke ter trobentice. Če najdem kakšno drugo cvetlico, pa je raje ne izpulim. Sedaj se že znam voziti s kolesom. Preden naredim kak krog, nahranim še svojega psa Pikija in svoje zajčke.

Nika Gregorec, 3. a

Naša pomlad

Nekega pomladnega jutra so se Vijolica, Trobentica in Zvonček prebudili in popili kavo ter pojedli vsak svoj zajtrk. Dogovorili so se, da bodo odšli v mesto. Stopili so v trgovino in zagledali prelepa oblačila. Vsi trije so se začudili in se strinjali, da bi bila prav gotovo vsakemu všeč. Zato je vsak od njih šel v svojo stran. Vijolica je odšla pogledat vijolična oblačila, Trobentica rumena in Zvonček bela. Kupili so si veliko in vsako oblačilo je bilo poslikano z motivom pomladi. Koso prišli domov, so sklenili, da jih bodo oblekli zmeraj, ko bo zunaj pomlad. Pospravili so jih v omare. Trobentica je pričela kuhati kosilo. Po kosilu je Zvonček ugotovil, da na televiziji predvajajo oddajo o pomladi. V njej so povedali, da so letos v modi oblačila z motivom pomladi. Takrat so se vsi spomnili na oblačila, ki so jih kupili zjutraj. Takoj so jih oblekli in sklenili, da jih bodo nosili kar vsak dan. Prav vsi se zdaj počutijo zelo srečno in pomladno.

Ines Malek, 3. a

Novoletna smrečica, Nina Fras, vrtec Trnovska vas, lepljenka

Palček Pohajalček in živali, Zala Mlačnik, vrtec Destrniki, flomaster in lepljenka

Sneženi mož

Sem sneženi mož. Nekega zimskega dne sem hodil po mestu. Bil sem utrujen in sem se naslonil na vrata. Odprla so se in padel sem v hišo. Notri je bila velika dnevna soba. Ampak tale hiša je bila zakleta. V njej so bili pajki, kače in škorpijoni. Zelo sem se ustrašil. Najbolj pa sem se ustrašil čarovnice. Bila je grda, na nosu je imela bradavico. Hotela me je ujeti, vendar sem zbežal. Hotel sem pobegniti ven, vendar so bila vrata zaklenjena. Bežal sem v kuhinjo, na štedilniku sem videl velik lonec. Hitro sem pogledal vanj, notri so bili otroci. Lonec je bil vroč, zato jih nisem mogel rešiti. Čarovnica je prišla v kuhinjo. Ustrašil sem se in padel na tla. Čarovnica se mi je približevala. V zadnjem trenutku je prišla dobra vila in premagala čarovnico. Spremenila jo je v malo mravljo. Bil sem srečen in sem se ji zahvalil. Ko sem prišel ven, je bila že pomlad. Prosil sem vilo, naj pričara zimo. In res jo je pričarala nazaj. Bil sem vesel. Pripravil sem zabavo. Prišli so vsi, ki so me poznali, in tudi otroci, ker jih dobra vila rešila.

Luka Golob, 3. t

Avtobus, Nika Kosar, vrtec Destrniki, frottage

Prijateljstvo

Prijateljstvo je najlepši čar,
je lepo in veselo,
radi se imamo
in skupaj se igramo.
Ker prijatelji smo,
radi si pomagamo.
Glej, spet smo tu,
skupaj zbrani,
do ušes nasmejani.

Anej Krošelj, 4. a

Palček Pohajalček, Alen Lozinšek, vrtec Destričnik, tempera

Tehniški dan

Včeraj je bil tehniški dan,
vsi smo bili zelo razigran'.
To je bilo pa res lepo,
ker krasili pirhe veselo smo.
Učiteljica nam pokazala je,
kako pirhe okraši se.
Iz papirja gubali zajčke smo,
to je bilo zares lepo.

Maja, Melani, Larisa, 4. a

Športni dan

Včeraj smo bili na športnem dnevu. Na avtobusu sem sedel zraven Luka. Ko smo prišli na Roglo, smo izstopili. Ogledali smo si progo in takoj skočili na sanke ter se spustili navzdol. Čez nekaj časa smo se odločili, da bomo sošolci med seboj tekmovali, kdo bo hitrejši. Najprej sem bil najhitrejši jaz, Luka je bil drugi, Miha tretji, Leo četrti in Jernej zadnji. Postali smo lačni. Odločili smo se, da gremo jest.

Avtobus nas je že čakal in morali smo iti domov. Na avtobusu smo se igrali rakete. Škoda, da je čas tako hitro minil. Preživeli smo čudovit dan na snegu.

Nejc Štumberger, 3. t

Petelinov napad

V soboto zjutraj sem se najedel in se oblekel v stara oblačila. Ko sem prišel ven, sem vzel leseno puško in se igral vojake. Potem sem tekal po hribu. Tam je bil tudi petelin, ki je iskal hrano po travi. Ko sem tekel po hribu navzgor, me je zagledal in tekel za menoj.

Dedi me je opozoril, da me bo napadel, a je bilo že prepozno. Petelin se je zakadil vame. Začel sem kričati in se čuditi, zakaj me je napadel. Dedek mi je povedal, da zato, ker sem tekel in mu kazal hrbet. Ker me ni nič bolelo, mi je postalo vse zelo smešno.

Še sreča, da nisem imel modric in nisem krvavel.

Žan Letonja, 4. a

Kurent, Leja Murko, 1. a, lepljenka

Potovanje v Tunizijo

Nekega dne smo se odločili, da gremo na dopust v Tunizijo. Doma smo vse uredili tako, da nam je babica čuvala dom, mi pa smo se z velikim navdušenjem odpravili na letališče.

Zanimivo se mi je zdelo, kako so pregledali našo prtljago in nas. Ko sem vstopala v letalo, me je malce stisnilo pri srcu, vendar sem hitro pozabila na strah. Vesela sem bila, ko so nam postregli hrano in pijačo. Po dveh urah smo se že pripravljali na pristanek. Z avtobusom smo se odpeljali do našega hotela. Srečna sem bila, da smo imeli velik bazen, kjer sem se naučila plavati. Hotelske sobe so bile prekrasne.

Spoznala sem tudi Saro in Miša. Skupaj smo se igrali in zabavali na toplem soncu. Hrana je bila izvrstna. Otroci smo vsak večer imeli nastope. V mestu sta mi starša kupila obleko in nekaj spominčkov. V slani vodi se nisem rada kopala, zato sem raje gradila peščene gradove. Super mi je bilo, ko sva z atijem šla na vodni skuter.

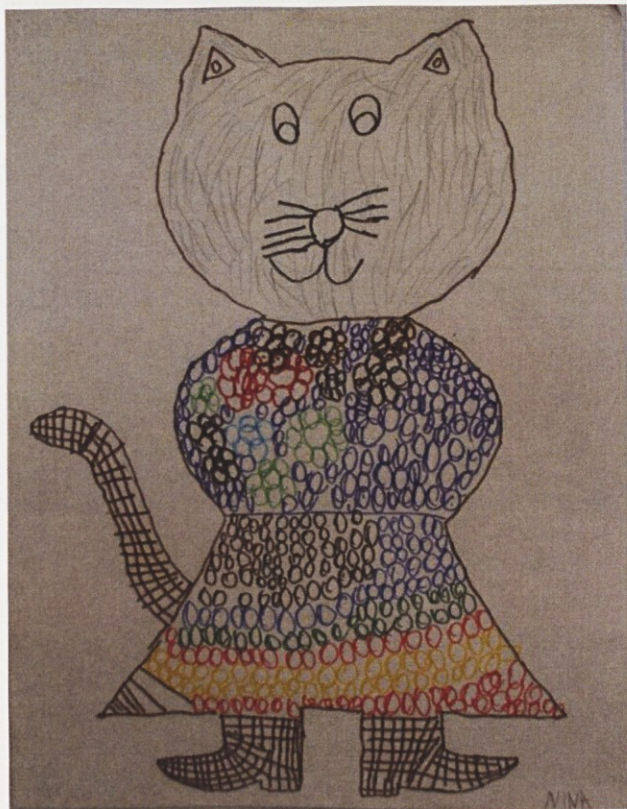
Žal je prehitro prišel dan, ko smo se morali odpraviti domov, saj je bil dopustniški teden za nami.

Vse je bilo nepopisno lepo. Želim si, da bi nam uspelo še kdaj iti na podoben dopust v katero koli drugo državo. Zavedam pa se pregovora: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.«

Vita Kos, 4. a

Sadovnjak jeseni, Leja Murko, 1. a, akvarel

Muca, Nina Horvat, 1. a, črna risba

Sivo in pisano mesto, Anja Ornik, 1. a, akvarel

Nogometna šola Poli Drava Ptuj

Za igro nogometa sem se odločil že pri petih letih. Treniram ga, ker mi je zelo všeč. Treniram pri nogometni šoli Poli Drava Ptuj.

Nogometna šola ima že skoraj 50-letno tradicijo. Trenutno ima 9 selekcij in člansko ekipo. Sam spadam v selekcijo U-9, kjer nas trenira 10. Trenira nas moj učitelj športne vzgoje Drago Prelog, kar me zelo veseli. Treninge imamo vsaj trikrat tedensko, ob vikendih pa se udeležujemo različnih tekem in turnirjev. V prvi postavi je zraven mene še 5 igralcev. Zelo dobro se razumemo. Moje mesto v igri je obramba. Igra obrambe je zelo pomembna in mi je zelo všeč. Trener mi zaupa tudi izvajanje prostih strellov ob prekinitvah igre. Naš največji uspeh je bila uvrstitev v finale na domačem turnirju na Ptuj.

Nogomet igram zelo rad. Vesel sem, da svoj prosti čas preživim prav z nogometom.

Miha Kokol, 4. a

Moja žoga

Moja prijateljica žoga Noga
je igriva pegoroga.
Skače, pleše čačča
in v kuhinji packa.
Ni vesela, če me ni,
ker v kotu stoji.
Rada z mano se igra,
na dvorišču skače sem in tja.
Z mano nogomet igra
in vedno gol mi da.
Zvečer nežno me objame, nasmeji
in lahko noč zaželi.

Tjaša Krepek, 4. a

Papiga, Špela Marot in Ajda Arnuga, 1. t, kombinirana tehnika

Moji občutki pri ocenjevanju znanja

Januarja smo imeli zadnje ocenjevanje pri naravoslovju.

Začela se je ura, ko smo končno začeli z ocenjevanjem. S sošolci smo si podali roke, si zaželeli srečo in sedli. Učiteljica nam je razdelila liste. Ko sem začel pisati, sem prve tri naloge rešil še kar hitro. Bilo jih je trinajst. Ko sem prišel do zadnje, ki je bila kar težka, sem napisal samo tri besede. Po končani uri sem šel k zdravemu življenjskemu slogu in k podaljšanemu bivanju.

Potem sem šel domov. Mami me je takoj vprašala, kako je šlo. Povedal sem ji, da sem napisal vse, kar sem se spomnil. Minila sta dva dneva. V ponedeljek sem izvedel, koliko sem dobil. Ko je učiteljica rekla, da imam tri, me je stisnilo pri srcu. Domov sem šel ves žalosten. Ko sem mami povedal, sva imela »šolo«.

Bil sem zelo potrft. Ko se spomnim tega dogodka, sem še zdaj žalosten. Vendar sem si zadal nalogo, da se bom začel drugače učiti.

Jan Matjaž, 4. a

Pokrajina, Sara Krajnc, 1. t, kombinirana tehnika

Metulj, Jan Orešič, 1. t, lepljenka

Rojstni dan

Bilo mi je zelo všeč in preživela sem veliko lepih trenutkov.

Zjutraj, ko sem se zbudila, me je poklicala sestrična. Povabila me je na praznovanje svojega rojstnega dne. Obljubila sem ji, da pridem čez pol ure. Mami mi je rekla, naj se grem stuširat, obleč, namazat s kremo in obut. Nato me je odpeljala do sestrične. Šli smo na hot dog, pijačo, torto in v trgovine. Po vsem tem smo šli še v park na igrala. Bilo je res lepo in zanimivo.

Ko smo prišli domov, se bila zelo utrujena, zato sem šla takoj počivat. Tega dne ne bom nikoli pozabila.

Tjaša Brunčič, 4. a

Novoletni prazniki

Med prazniki sem šla za en dan prespat k sestrični Špeli. Tam sva se igrali, skakali po postelji in se skrivali. Zvečer sva še brali in si umili zobe. Naslednji dan smo imeli zelo dobro kosilo. Jedli smo juho z zvezdicami in špagete s polivko. Po kosilu sva šli spat. Ko sva se zbudili, so že prišli moji starši. Bila sem žalostna, ker sem morala spakirati in iti domov. Naslednje jutro so me pod smreko čakala darila. Bila sem zelo srečna, saj sem dobila, kar sem si želela. Ves dan sva se z bratcem veselo igrala, zvečer pa sladko zaspala.

Larisa Kovačec, 4. a

Zimska pokrajina, Jan Benko, 2. a, tempera

Plavalni tečaj, Karin Muršec, 2. a,
kombinirana tehnika

Na morju

Nekega dne smo se s trajektom odpeljali na drugo stran otoka. Ko smo prispeli, smo šli na turistično podmornico. Ogledali smo si tri otoke. Videli smo veliko školjk, morskih ježkov, skal, vodnih rastlin in različnih rib.

Po ogledu smo kupili vodo, rogljiček, sladkorno peno in čokoladne ter vanilijeve žepke. Sedli smo na klop in vse pojedli.

Potem smo si šli ogledat stojnice in se z vlakcem odpeljali na ogled Biograda. Obiskali smo še lunapark, kjer smo se zabavale z avtomobilčki in vrtiljakom ter uživale na toboganu. Za spomin sem si kupila žogo. Na obali smo se še pogovarjali, kaj vse smo videli in doživeli.

Nato nas je trajekt odpeljal na našo stran otoka. Tam smo si kupili še palačinke in jih na poti v kamp pojedli. Dan mi je bil zelo všeč.

Maja Kocbek, 4. a

Robot, Aleks Selinšek, 2. t, trganka

Pragozd, Aleks Selinšek, 2. t, akvarel

V toplicah

Zjutraj sem se zbudila in odšla k mami, ki je likala. Ata je prišel za mano in rekel, da bomo šli v toplice. Razveselila sem se, mami pa ni bilo preveč po volji. Ata jo je komaj prepričal, da je šla z nama.

Spakirali smo vse potrebno, se oblekli in odšli. Ko smo prišli do toplic, smo vzeli vsak svoje stvari, kupili vstopnice, nato smo se preoblekli v kopalke. Odšli smo na bazen. Bila je velika gneča. Poiskali smo ležalnike in odložili stvari. Najprej sem se šla kopat v mali bazen, ata se je odpravil v olimpijskega, mama pa naju je opazovala. Potem sem se šla kopat k atiju, ko pa sem se naveličala, sem šla na ležalnik k mami.

Pokazala mi je savno in mi o njej povedala nekaj zanimivosti. Z očetom sva odšla na tobogan brez mame, ker ji vožnja po njem ni všeč, jaz pa jo imam rada. Med vožnjo mi je iz nosu pričela teči kri, zato sva po koncu vožnje z očetom odšla do mame, da mi je na nos pridržala krpo, da bi mi kri nehala teči. Nato sem si malo odpočila. Pojedla sem jabolko in brala knjigo. Po počitku smo se spet šli kopat. Ata in mama sta šla v masažni bazen, jaz pa sem ju opazovala. Mama je hotela, da se jima pridružim, a nisem hotela, saj je voda v masažnem bazenu zame prevroča.

Pred odhodom domov sem mamo prosila, ali se lahko grem še enkrat peljat po toboganu, a mi ni dovolila, saj še ni minilo dolgo, odkar mi je tekla kri. Nato smo odšli.

Med preoblačenjem sem za konec še padla na zadnjico. Ta dan sem preživela zelo lepo in ga ne bom pozabila.

Klara Kos. 5. a

Kmetija, Julija Nedelko, 2.t, akvarel

Drsanje, Nuša Arnuga, 3. t, kombinirana tehnika

Živalski vrt v Zagrebu

Obiskali smo živalski vrt v Zagrebu. Ko sem se zjutraj zbudil, sem bil zelo vesel, saj sem vedel, da si bomo ogledali živalski vrt. Po zajtrku smo počakali prijatelje, s katerimi smo se skupaj odpravili na pot. Del poti sem prespal. Med potjo smo se ustavili na bencinski črpalki, ker nismo imeli več veliko goriva. Medtem smo spili tudi kavo in kakav.

V živalskem vrtu smo najprej plačali vstopnino, nato pa si ogledali živali. Najprej smo si šli ogledat plazilce. V akvariju je bila zelo velika kača, ki mi ni zbuja prijetnega občutka. Nato smo se napotili k opicam, ki so bile zelo zabavne in so nas spravile v smeh do solz. Sloni so bili zelo veliki in o njih smo izvedeli veliko novega. Prijatelji so predlagali, da bi si ogledali še morske leve, in to smo tudi storili. Eden izmed njih je prišel na kopno. Hoteli smo si ogledati tudi žirafe, a jih ni bilo, zato je bila ena ograda prazna. Vmes smo tudi pomalicali. Nato smo se odpravili k volkovom, ki so tekali po ogradi. Za konec smo si ogledali še ptice.

Na poti do avtomobilov smo se pogovarjali, katera žival je bila komu najbolj všeč. Meni so bile najbolj zanimive opice. Na poti domov smo se ustavili v piceriji. Ker sem bil že zelo lačen, sem pico z veseljem pojedel in mi je dobro teknila. Ko smo prišli domov, sem se umil, preoblekel in utonil v globok spanec. Sanjal sem o živalskem vrtu.

Žan Potrč, 5. a

Mesto, Doroteja Jakop, 3. t, kombinirana tehnika

Ptica v kletki, Urška Šmid, 2. a, lepjenka 3D

Cvetlica, Miha Brumen, 3. t, kolaž

Pustolovščina na Rogli

Bil je topel dan v septembru. S prijatelji iz Nemčije smo se dogovorili, da bomo dan preživali na Rogli. Z družino gremo večkrat tja in vedno sem se želela peljati s sanmi na tirnicah, ki sem jih videla na plakatih. Mami mi je rekla, da jo je bilo zelo strah, ko se je peljala prvič, in da sani po tirnicah drviyo zelo hitro. Malo sem se res ustrašila, a sem se vdala v usodo.

V saneh se lahko peljeta dva, zato sva se z atijem usedla skupaj. Privezala sva se s pasom in se začela peljati čisto počasi. Želela sem si, da bi se tako počasi peljala ves čas, a žal se mi želja ni uresničila. Že po prvem ovinku so sanke začele tako drveti, da so mi lasje plapolali v vetru. Mislila sem, da mi bo odpihnilo kapo. Ovinki so se mi zdeli zelo nevarni. Zdelo se mi je, da bodo sanke iztirile. Ati me je miril, a si nisem mogla pomagati, da ne bi kričala. Postalo mi je slabo in želela sem si samo, da bi se vrnila k mamici. Tudi atiju sem to povedala, a je rekel, da sem sedaj pač prepozna. Poskusila sem uživati, a preprosto nisem mogla. Mislila sem, da bom umrla. Zdelo se mi je, da me bo veter odnesel v zrak, zato sem zatiskala oči in pustila, da veter z vso močjo piha vame. Proga se je vlekla, želela sem si, da bi se čim prej končala. Končno so se sanke upočasnile. Oddahnila sem si in se naslonila na atija. Nato naju je vrstica potegnila nazaj na po hribu navzgor. Hitro sva se pripeljala na vrh.

Stekla sem k mamici in jo vsa objokana objela. Ati je prišel za mano in me vprašal, ali bi se še peljala. Odkimala sem, ati pa se je smejal in me pogladil po laseh. Povedal mi je, da sva se vso pot peljala brez zaviranja. Povabil je tudi mami, ki se je po krajšem premisleku odločila, da se bo enkrat peljala. Medtem ko ju ni bilo, sem se igrala z bratcem in s prijatelji iz Nemčije. Vsi so se nasmejali, ko sem jim povedala, kako je bilo na saneh.

Tega doživetja ne bom nikoli pozabila, zagotovo pa se s temi sanmi ne bom več peljala.

Klara Benko, 5. a

Vesoljska ladja, Jan Oman, 4. a, tempera

Smučanje na Krvavcu

V soboto smo šli na smučanje. Ko smo izstopili iz gondole, nas je lastnik hotela odpeljal z manjšim vojaškim snežnim teptalnikom.

V hotelu smo dobili ključke in odšli v sobe. Prvi dan mi je bil malo dolgočasen, na srečo pa je bilo zelo veliko otrok. Zvečer smo igrali monopoli.

Drugi dan sem šel smučat. Z očetom sva šla na vrh Krvavca in se spustila z njega. Bilo je zelo mrzlo, zato me je zazeblo do kosti. Naslednje tri dni se ni zgodilo nič posebnega. Šele šesti dan je bil vesel, ker so prišli prijatelji. Ker smo bili že nekaj dni tam, sem jim hotel vse pokazati. Cel dan smo se zabavali in smučali. Ob štirih zaprejo smučišče in uredijo progo za naslednji dan, zato smo se nekaj minut prej tudi mi odpravili v hotel.

S prijateljem sva ostala zadaj in predlagal sem, da se še enkrat spustiva po sankski progi. Seveda je bil takoj za to, saj sva oba kar navihana. Peljala sva se, a kar naenkrat se je pred nama znašel snežni teptalnik. Na srečo naju je voznik opazil in pravi čas ustavil. Izstopil je in naju kar pošteno okregal. Takrat sem zaslišal mamico. Tekla je proti nama, se gospodu opravičila in zahvalila, naju pa zelo grdo pogledala. Seveda sva potem kako uro poslušala predavanje o tem, kaj se sme in kaj ne. Ko sem se zvečer odpravil v posteljo, je k meni prišla mamica. Objela me je in mi rekla, da je ne smem več nikoli tako prestrašiti.

Pozneje sem razmišljal o tem, kaj bi se lahko zgodilo. Mami vedno pravi, da je po toči prepozno zvoniti. Pa bom rekel, da ima kar prav.

Aleks Zelenik, 5. a

Druženje z babico, Vanessa Prelog, 4. a, kombinirana tehnika

Dežniki, Zala Arnuga, 4. t, tempera

Kriminalka pod žarometi

(nadaljevanje zgodbe)

Grofico so pripeljali na policijsko postajo. Tam so ji določili mesec dni zapora.

Tisto noč je gospa Magdalena že prišla do hiše gospoda Repnika. Ta je ves mesec skrbel za Magdaleno, čeprav je včasih odšla poklepetat s Cvetkom in obiskat zaljubljenca. Cvetko je bil zelo vesel, saj se mu je dozdevalo, da z Magdaleno zopet postajata par. Kmalu je minil mesec in Cvetkovi rejniki, gospod Repnik ter Magdalena so čakali grofico pred vrati policijske postaje. Zaman so jo čakali, saj do večera ni prišla. Zato so se pozanimali pri gospodih Ftičarju in Kibicu, če so jo res izpustili. Trdila sta, da je ob dvanajstih, tako kot so se zmenili, odšla iz zapora. A ker je ni bilo nikjer, so ugotovili, da je to nov kriminal. Karli je od veselja prosil gospoda Ftičarja za dovoljenje, da pomagajo pri tem primeru. Ker mu ni preostalo drugega, kot da jim dovoli sodelovati, jih je sprejel. Spet so dobro opazovali vse stvari, še posebej Karli. Minil je že en teden, a še vedno ni bilo sledu o grofici. Tako so šli na mesto, kjer so jo nazadnje videli – v celico. Še vedno je bila prazna in tudi tukaj ni bilo nobene sledi o njej, zato so se predali. A gospod Repnik ni hotel obupati, enako kot Magdalena, Cvetko in njegovi rejniki, saj so bili vsi grofičini dobri prijatelji. Uro so sedeli tam in Cvetko je nekaj »zavohal«. Bil je vonj grofice. Rejnike, Magdaleno in gospoda Repnika je prepričal, da so šli za njim. Pot jih je vodila v neko ulico. Tam je gospod Repnik prepoznal, da tu živi grofičina prijateljica. Morda bi ona kaj vedela, je pomislil. Tako so šli do hiše, v kateri je stanovala. Pozvonili so. Vrata jim je nepričakovano odprla grofica. Gospod Repnik jo je močno stisnil in poljubil. Nato so se dolgo pogovarjali. Na koncu so ugotovili, da je grofica iz policijske postaje šla na drugi strani, kot so pričakovali. Magdalena je od sreče poljubila Cvetka, saj jih je pripeljal do grofice. Tako je bil primer zaključen, gospod Repnik in grofica sta se poročila, Magdalena in Cvetko pa sta imela otroke. Ampak štirje prijatelji in pol so za vedno ostali prijatelji.

Teja Žugman, 5. a

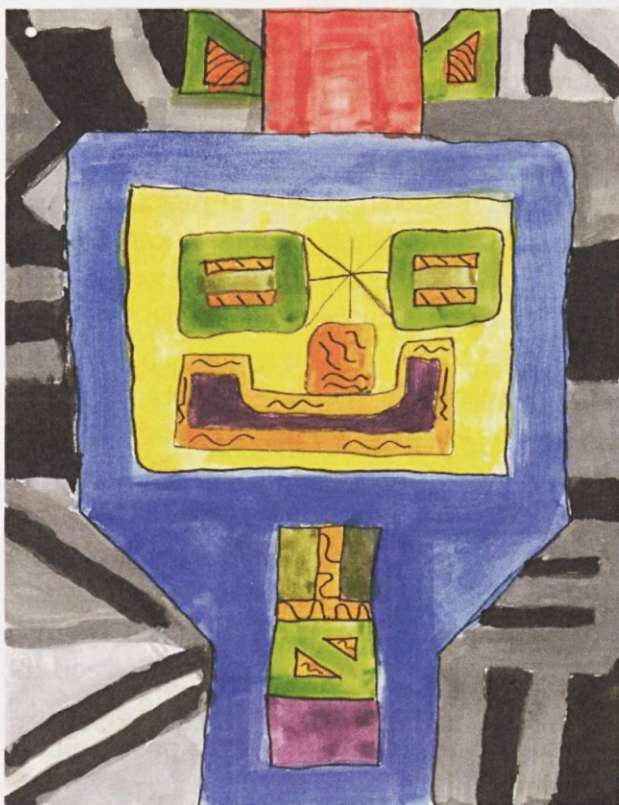

Pisani dežniki, Alen Pihler, 4. t, tempera

Starši

Mama Vlasta kuha,
da nastane juha.
Mama je poštena,
je tudi vedno urejena.
Rada se sprehaja v naravi
in vedno vse pospravi.
Ati Janez se jezi,
ker copat na nogah ni.
Z atijem igram šah,
premagam ga na mah.
Rad pomagam,
dokler ne omagam.

Jan Nedelko, 5. t

Robot, Leon Matjašič, 4. a, kombinirana tehnika

Poustvarjanje na pesem Daneta Zajca – Vrata

Za vrati v kopalnico so vrata v spalnico.
Za vrati v spalnico so vrata v pralnico.
Za vrati v pralnico so majhna vrata v
otroško sobo.
Za otroško sobo so manjša vrata.
Za manjšimi vrati so najmanjša vrata.
Ta vrata so čarobna.

Za čarobnimi vrati je vrt.
V vrtu so sadeži.
Sadeži imajo sosednji vrt, ki je majhen.
V majhnem vrtu je zelenjava.
Zelenjava ima sosednji, manjši vrt.
V manjšem vrtu so rože, ki imajo sosednji
vrt.
Ta vrt je najmanjši.

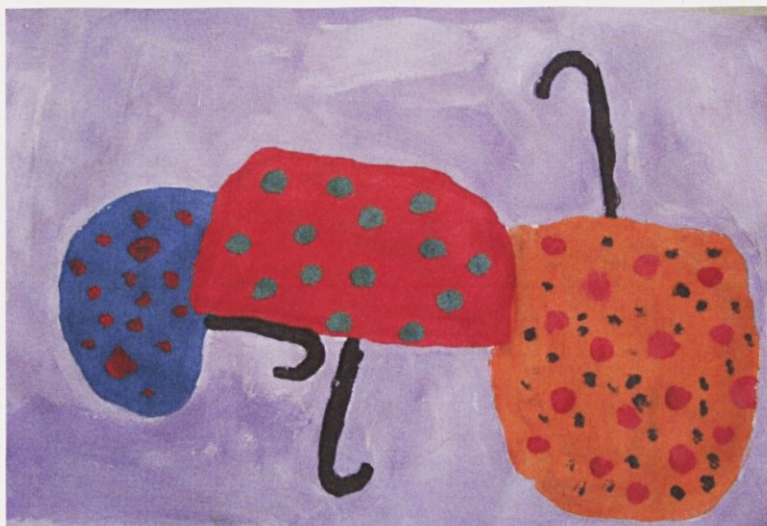
V najmanjšem vrtu je roža.
Na roži je metulj.
Ta metulj je čarobno lep, bleščeč.
Izpolni ti vse želje, ki jih imaš.
Zato je samo zate.

Vanessa Fladung, 5. t

Ati in mami

Medtem ko ati Miro na glas prepeva,
mami Ines na vrtu zardeva.
Ko mami skuha,
se na mizi prikaže prikuha.
Medtem ko ati popravlja,
mami pred hišo kosilnico popravlja.
Ko mami poležava na terasi,
ati trga rože na jasi.
Kadar ati telovadi,
smo vsi za televizorjem radi.
Rada pomagata ljudem v stiski,
in jih razveseljujeta z vriski.

Sara Repinc, 5. t

Dežniki, Ana Druzovič, 4. t, tempera

Fotograf

Bil je lep nedeljski dan. Po kosilu smo premišljevali, kam bi lahko odšli. Ati je imel dobro idejo. Predlagal je, da bi šli na sprehod okoli Trojiškega jezera.

Nobeden ni imel nič proti, zato smo se urno odpravili. S seboj sem vzel fotoaparat. Ati je kot mizar zaposlen v Sveti Trojici in mi je povedal, da je ob jezeru most, ki ga je pomagal graditi. Ko smo prispeli, smo si nadeli rokavice in kape ter se tako ogreti odpravili na pot okoli jezera. Uživali smo v prelepi zimski naravi in ob pogledu na cerkev svete Trojice. Začel sem fotografirati cerkev, prelepo, v sonce odeto pokrajino, pusto drevje in navihane turiste. Približno na polovici poti smo že od daleč zagledali most. Je velik in lep, zato sem bil zelo ponosen. Ko smo prišli bliže, sem se lotil fotografiranja. Ker sem se v to tako zatopil, sem čisto pozabil na starše. Medtem se je stemnilo. Bilo me je zelo strah, saj nisem poznal poti. Počutil sem se strašno, bil sem zelo bled in poten, saj nisem vedel, v katero smer moram. Bile so tri poti. Prva je vodila na cesto. Tja zagotovo niso šli. Drugi dve sta vodili okrog ribnika. Nisem vedel, v katero smer so šli moji starši. Begala me je misel, kaj če bom odšel v napačno smer. Nikjer ni bilo nikogar. Nisem vedel, na koga naj se obrnem. Bilo mi je tesno pri srcu. Na srečo sem zagledal znance, ki so mi pokazali, v katero smer moram. Stekel sem po potki. Na parkirišču sem zagledal starše, ki so me zaskrbljeno iskali. Objeli smo se in se srečni vrnili domov. Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu kot neverjetna in neprijetna dogodivščina.

Simon Fridl, 6. a

Domišljijška žival, Matjaž Kolednik, Denis Klemenčič, 5. t, kiparjenje

Pustna maska, Matjaž Kolednik, 5. t, kaširanje

Babica in dedek

Vedno me uči,
kako so nekoč živeli,
plesali, se veselili,
družili in peli.

Pomagam pri opravilih,
zato je vesel dedek,
babica pa navdušena,
zato dobim medek.

Prihajam na obisk,
nudim pomoč,
ju imam zelo rad,
zato mi pravita, da imam moč.

Denis Klemenčič in Matjaž Kolednik, 5. t

Jaz babici radost – ona meni modrost

Z babico imava eno skrivnost,
zaredi katere se včasih zgodi norost.
Ona meni da modrost, jaz pa njej v srce
radost.

Babica mi da modrosti,
to te včasih spravi do norosti.
Od nje več modrosti dobim,
kot v šoli se je naučim.

Jaz pa njej dam radosti,
polne smeha in norosti.
Smejeva se skupaj na ves glas
in hitro mine čas.

Maruša Kocbek, 8. a

Prijatelj

Prijatelji so tisti,
na katere lahko računaš,
ko si v stiski.
Z njimi deliš
dobre in slabe stvari.

Pravi prijatelj je tisti,
ki si, ko si na tleh,
vzame čas zate,
te potolaži
in ti svetuje.

Alen Čuček, 7. a

Slamnikarstvo, Denis Klemenčič in Matjaž Kolednik, 5. t, plakat

Šola v naravi – dom Breženka

V ponedeljek, 27. februarja, smo se zjutraj zbrali pred šolo. Polni pričakovanj smo se z avtobusom odpeljali do Centra šolskih in občinskih dejavnosti Dom Breženka v Fiesi, ki je dobil ime po polžku.

Ko smo prispeli v Fieso, nas je prijazno sprejel vodja doma. Razdelili smo se v sobe in pospravili prtljago.

Pri kosilu so nam razložili pravila hišnega reda in druge pomembne stvari, npr. kako ukrepati ob požaru. Razdelili so nas v skupine Č, D, E, F, G. V vsaki je bilo okrog 6 učencev. Skupine A, B in C so zasedali učenci OŠ Makole, ki so prav tako bivali v domu.

Popoldne so skupine A, B, C, Č imele uro in pol dejavnost morská biologija, skupine D, E, F, G pa lokostrelstvo. Nato smo dejavnosti zamenjali. Zvečer so nas učitelji utrudili s pohodom do Pirana.

V torek smo šli ponovno v Piran, tokrat na ogled znamenitosti. Ko so nam pokazali vse "ta glavne" znamenitosti, smo se morali vrniti do njih in s pomočjo delovnih listov pokazati, koliko smo si zapomnili. Izpolnitev delovnih listov je bila pomembna, saj je glede na pravilne odgovore vsaka skupina zbirala točke, ki so se na koncu seštele in s tem smo dobili zmagovalca mnogoboja.

Popoldne so skupine A, B, C, D imele dejavnosti ob jezeru v Fiesi, skupine Č, E, F, G pa osnove orientacije. Potem smo se spet zamenjali. Pri dejavnosti ob jezeru v Fiesi smo po navodilih, zapisanih na listu, hodili po Fiesi in odgovarjali na vprašanja, ki so ponovno štela za točke. Imajo dve zanimivi jezera, ki sta pol sladki, pol slani. Zvečer je bil na vrsti zanimiv kviz.

V sredo smo odšli na 12-kilometrski pohod po Strunjanu, vse do Portoroža in Pirana ter nazaj do Fiese. Po poti smo v slaščičarni Cacao v Portorožu opazili slovensko nogometno reprezentanco, ki je zvečer v Kopru igrala tekmo proti Škotski.

Ogrlica, Anže Čeh, 5. t, das masa

Svetlo temni kontrast, Nika Pukšič, 5. t,
oljni pasteli in tempera

Popoldne smo skupine A, B, C, E imele lokostrelstvo, Č, D, F, G pa morsko biologijo 2. Pri lokostrelstvu je šlo tokrat za tekmovanje. Najuspešnejša je bila skupina E, s povprečjem 17 točk. Tudi pri morski biologiji smo zbirali točke z reševanjem delovnih listov o algah.

V četrtek nam je bilo še posebej všeč, saj smo šle vse skupine na orientacijski pohod. Bilo je zelo zanimivo in predvsem poučno hoditi brez spremstva učiteljev. Navodila smo dobili na delovnih listih. Na njih so bile tudi naloge, ki smo jih morali rešiti, seveda spet za točke.

Popoldne so skupine A, B, C, F spoznale sredozemsko rastje, skupine Č, D, E, G pa smo imele ribištvo in hkrati geografijo. Pri sredozemskem rastju smo po navodilih z delovnih listov hodili po Fiesi in odkrivali ter spoznavali rastline. Pri ribištvu smo lovili ribe. Pravzaprav smo bili prvi, ki smo letos lovili, a zaradi premrzlega morja na žalost nismo nič ulovili. Pri geografiji nam je gospod razlagal o klifih in o njihovi sestavi. Klif je visoka, strma, pečnata obala. Zvečer smo imeli disko. Veliko jih je plesalo, nekateri pa so se sprostili tudi že ob pogovoru. Ker je bila glasba glasna, smo bili naslednji dan hripavi, saj smo se veliko pogovarjali.

V petek dopoldne smo z ladjo odpluli še do Sečoveljskih solin. Napovedali so oseko, zato smo se na pot odpravili še toliko prej. Toda narava nas je vseeno malo presenetila, zato smo se morali vrniti z avtobusom.

Pri kosilu smo imeli podelitev priznanj za najboljše skupine. Zmagala je skupina Č, za eno točko pred skupino G, ki je nas, skupino E, prehitela za pol točke. Celot tedenski mnogoboj je bil res izenačen. Podelili pa so tudi priznanja za najbolj urejene sobe. Priznati moramo, da so nas pri tem prehiteli učenci OŠ Makole.

Nato nas je zadovoljne, utrujene in zaspane čakal le še prevoz nazaj v Destričnik.

V petih dneh bivanja v domu Breženka nam je bilo zelo lepo. Veliko smo se naučili in tudi zabavali.

Vita Volgemut, 7. a

Tiskanje linografije, Likovna snovalnica
123

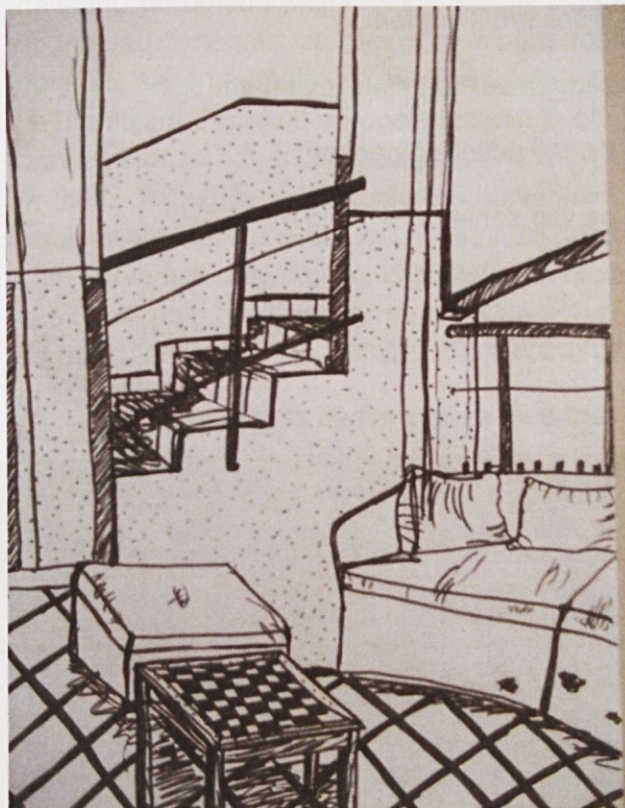
Jaz tebi radost – ti meni modrost

Čeprav moja babica si,
še te otroška igra vedno razveseli.
Veliko novega me naučiš,
z mano se vedno veseliš.

Jaz najboljše se imam,
ko z babico se igram,
saj zraven vedno mi pove
dogodivščino ali dve.

Odrasli te lahko veliko naučijo,
čeprav ni vedno zanimivo, kar govorijo.
Ampak jaz vam povem,
čeprav vam ne smem,
da v odraslih se skriva majhen otrok,
ki čaka, da pride na plan
ves razigran.

Lidija Korent, 8. a

Kotiček, Neja Hrstar, 8. b, flomaster

Čebela in čmrlj

Čmrlj do čebeljega panja prileti,
čebelam se smeji.

Tam vidi čebelo,
majhno, hitro in nič debelo.

Pa čmrlj vpraša jo: "Kaj pa se tako pahljaš,
saj leteti tako ne znaš."

Pa čebela mu odgovori: "Če misliš ti, da
hitro leteti znaš, tekmujeva v naslednjo vas."

Čmrlj nato domov odide,
temna noč za njim pride.

Napočil dan je tekmovanja,
zato hitro odleti do čebeljega panja.

Izzove čebelico
in pelje jo na startno mesto.

Sodnik sekunde je odštel
in dvoboj se je lahko začel.

Ko do cilja priletita,
čmrlj zmaga in se smehlja.

Takrat mu reče čebela:

"Veš, meni nič ne pomeni zmaga."

Važno je sodelovati in ne zmagati.

Blaž Krajnc, 7. a

Balada

Ko zvečer zazrem se v nebo,
vidim zvezde, ki pojo,
se mi smejejo in z veseljem plešejo.

Ko zjutraj se predramim,
nerad vstanem.

V šolo ne hodim rad,
zato bi zjutraj najraje šel nazaj spat.

Doma se je treba učiti,
s tem se moram mučiti.

V šoli rad klepetam,
zato pa veliko prijateljev imam.
Ko me učiteljica opozori,
pa vse sanje pobegnejo mi.

Pri učiteljih razgrajam,
zato sam sebe v minus zavajam.

Saj ne vem, kaj naj še napišem,
ali naj raje kakšno risbico narišem.
Ah, ne, to bi predolgo trajalo,
in kar cel razred razvajalo.

Tihožitje s kroglo, Tamara Lovrec, 8. a, tempera

Tomas Brumen, 8. a

Mali arhitekti ustvarjajo Naše mesto,
Likovna snovalnica

Morske dogodivščine

Pred nekaj leti sem šla z atijem in babico na počitnice v Pakoštane. Potovali smo iz Rogaške Slatine, čez mejo v Rogatcu in dobre štiri ure nadaljevali po avtocesti do mesteca v Dalmaciji, ki leži na eni strani ob Vranskem jezeru, na drugi pa ob morju. Cele dneve sem preživela na plaži, pravzaprav bolj v vodi kot na suhem. Na plaži sem bila le kakšno minuto za hitro malico, potem pa hitro nazaj v vodo. Plavala sem in se potapljala. Z atijem sva iskala školjke in morske ježke, ogledovala sva si različne ribe, rake samotarje, rakovice ter druge prebivalce morja. Tudi ribe sem lovila, ati mi je izdelal priročno ribiško palico iz suhega sončničnega stebila. Ribe so kar skakale v vedro na obali, seveda sem jih potem izpustila nazaj v morje. Zvečer sem navadno po ogledu stojnic tekmovala z avtomobilčki. Dirkalna steza je bila v marini in skoraj vedno sem zmagala, za nagrado pa sem dobila brezplačne vožnje. Niti »pod razno« mi ni bilo dolgčas, saj smo imeli tudi gumijasti čoln na vesla, v katerem je bilo ravno dovolj prostora za naju z atijem. Nedaleč od obale ležijo trije otočki, nanizani v vrsti kot trije biseri. Seveda so bili prava izbira za odganjanje dolgčasa. Naložila sva plavuti in maske ter odrinila. Ati je veslal, jaz pa sem pomagala s čofotanjem s plavutkami. Odločila sva se za srednji otoček, poraščen z grmičevjem in nizkimi borovci, ki je bil že od daleč videti najbolj prijazen. Po mehkem pristanku sem sprva nabirala školjke, ki jih kar ni in ni zmanjkalo in ena je bila lepša od druge. V vodi pa je bil gost pas, poraščen z morskimi algami, ki so me nežno božale po nogah, medtem ko sem se potapljala in plavala. Minila je že kakšna ura, ko sem se naveličala in predlagala atiju, da bi raziskala otoček.

Naše mesto, skupinska postavitev,
Likovna snovalnica 123

Kiparji 6. razreda

Od daleč je bilo videti, da je na vrhu nekakšen križ. Lomastil je za mano po vse ožji stezici, ki je skozi gozdček vodila proti vrhu. Grmički, trava in še vse drugo zelenje, vse je bilo prav bodičasto, tako da je ati kar poskakoval za mano. Ko sva prišla do križa na vrhu otočka, ni bilo ničesar razen razgleda na morje, oddaljene otoke in mimovozeče ladjice. Vse je bilo mirno in lepo, naenkrat pa, glej ga zlomka, iz visokega grmovja se je proti nama zakadilo nekaj kosmatega, z rogovi in se grdo oglašalo. Z atijem sva bila »v hipu« pri čolnu, ne bodičasta trava, ne grmovje ni bilo v napoto pri hitrem umiku, no, bolj sprintu. Na hitro sva vse zmetala v čoln in kolikor se je dalo hitro odrinila v vodo. Na hribčku pa se je na koncu prikazal zmagoslavni meketajoči kozel, ki sva ga prestrašila med opoldanskim dremežem. No, da le ni bil kak gusar ali kakšna morska pošast. Pri povratku sva se kar naprej smejala sama sebi in grešnemu kozlu, ki naju je prepodil z otočka. Počitnice so kar prehitro minile in treba se je bilo vrniti domov.

Da pa en kozel ne bi bil dovolj, sva z babico noč pred odhodom ustrelili še enega. Pri našem apartmaju je imela gospodarica krasno cvetočo mejo iz hibiskusa, ki naj bi bil odličen za čaj. Predlagala je, naj si ga nabereva za domov. Seveda sva se z babico lotili dela in potrgali skoraj vse cvetove, za čaj seveda. Gospodarica je še celo naslednjo sezono »jokala« za bujnim cvetjem in odhajajočimi turisti, od katerih živi. No, mogoče se po dveh letih ne bo več jezila na nas, če se spet odločimo za počitnice pri njej, brez kozlov in »kozlarij«, seveda.

Tjaša Matko, 8. b

Kiparske zverinice, 6. r

Odtisi linorezov 6. r na sušilu

Na drugo stran

Na okenski polici sedi
in gleda v luno.
Čaka, da naredi zadnji dih
in počasi za vedno zapre oči.

Ne pomisli na stvari, ki jih je kdaj imel,
ampak na ljudi, ki so mu kaj pomenili.
Na to, kar je doživel
in kako bo zapustil svet.

Naenkrat postane utrujen in zapre oči.
In že stopa proti beli svetlobi na drugo stran,
kjer ni ničesar –
razen čistega miru.

Barbara Gabrovec, 8. b

Obrazi, odliti reliefi, mavec, kamenčki, 7. r

Poslikava biskvitne keramike, 7. r

Moja tunizijska pustolovščina

Moja družina in jaz zelo radi potujemo. Vedno se veselimo novega potovanja in nove dogodivščine.

Pred dvema letoma smo se odpravili na potovanje v Tunizijo. V petek zjutraj smo se ob 7.00 z avtom odpeljali proti Ljubljani, do letališča Jožeta Pučnika. Na recepciji smo prevzeli karte, ki smo jih rezervirali teden dni prej. Tako smo se mamica, ati, sestra Mirjana in jaz vkrcali na letalo. Vožnja je trajala uro in pol. Bili smo malo vznemirjeni zaradi leta, čeprav smo že večkrat leteli. Da bi pozabili na strah, smo se pogovarjali, igrali družabne igre in tudi spali. Končno! Pristali smo na letališču v Tuniziji.

Tam nas je čakal taksi. Vanj smo naložili prtljago in se odpeljali do hotela. Z mamico sva počakali zunaj in čuvali prtljago, ati in Mirjana pa sta stopila do recepcije. Ati je povedal, da smo rezervirali in da bi radi prevzeli ključe. Seveda so se pogovarjali v angleščini. Ker sva bili z mamico že zelo radovedni, zakaj to traja tako dolgo, sva stopili do recepcije. Ati nama je povedal, da je receptorka rekla, da nima nobene rezervacije na naše ime. To je bilo zelo čudno. Zgrabila nas je panika, kaj zdaj?! Bila sem zelo prestrašena, saj sem se bala, da bomo morali prespati zunaj, na mrzlem, sami ... Groza! Prijazna receptorka pa nam je vseeno ponudila majhno sobo. Seveda smo jo z veseljem sprejeli. Tako, dobili smo ključe od sobe.

Skledica, poslikana, emajlirana keramika, 7. r

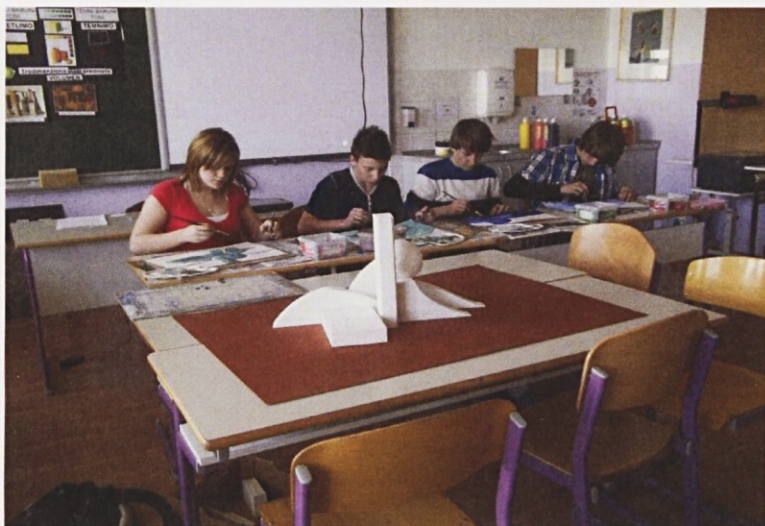
Učenke 9. b slikajo koloristični portret v tehniki kolaža

Stopili smo ven, da bi vzeli našo prtljago. Joj, groza! S seboj smo imeli štiri kovčke, sedaj pa so bili samo še trije. Nekdo je ukradel moj kovček?! Bilo je grozno ... Zakaj ravno moj kovček? V njem sem imela svoja najljubša oblačila! In še marsikaj, kar mi je bilo zelo pri srcu. Mami mi je obljubila, da bomo šli trgovino in mi kupili oblačila. Sicer sem bila s tem zadovoljna, vendar bi si vseeno želela nazaj svoja oblačila! Ko sem se malo pomirila, smo skupaj odšli v hotelsko sobo. Bila je zelo majhna, vendar lepo urejena. Popoldan smo se odpravili v mesto in v trgovino po oblačila. Že prvi dan smo začeli tako slabo, kaj šele bo?!

Naslednji dan, smo se že zjutraj odpravili na plažo, kjer smo se sončili in kopali. Mirjana se je kopala, mami je ležala na plaži in se sončila, z atijem pa sva igrala nogomet. Bilo je odlično. Prvi dan je bil zelo utrujajoč in zelo slab. Drugi in tretji dan pa sta bila že boljša. Četrty dan smo se z ladjico odpravili na izlet na Djerbo. Kapitan je bil zelo prijazen. Bilo je zelo lepo vreme in izlet je lepo uspel. Ko smo pripluli na Djerbo, smo se s kapitanom ladjice dogovorili, da bomo eno noč prespali tukaj, zato se naj po nas vrne naslednji dan zjutraj. Najeli smo hotelsko sobo. To je bil spet nov izziv za nas. Sprehajali smo se, se kopali, igrali nogomet in jahali kamele. Zelo sem uživala.

Del razstavljenih kolorističnih portretov učencev 9. b

Učenci 9. b pri slikanju po opazovanju

Bližal se je večer in šli smo na sprehod ob obali. Tam so bili fantje, ki so imeli štiri kamele. Z Mirjano sva jih zajahali, ati in mami pa sta naju fotografirala. In tako se je zgodilo. Fantje so naju hoteli zamenjati za kamelo. Bilo je grozno, saj se nismo mogli sporazumevati, ker nista znala nič angleško. Nismo jim mogli dopovedati, da smo tukaj na dopustu in da z Mirjano nisva naprodaj. Bolj smo se trudili, bolj niso nič razumeli. Tako sva rekli, da bova skočili s kamele, nato pa bomo zbežali. In res, skočili sva in skupaj smo odvihrali v hotel. Po takšnem večeru se nam je res prilegel dober spanec. Ko smo se zjutraj zbudili, smo se odpravili na ladjico in se vrnili v naš hotel v Zarzio.

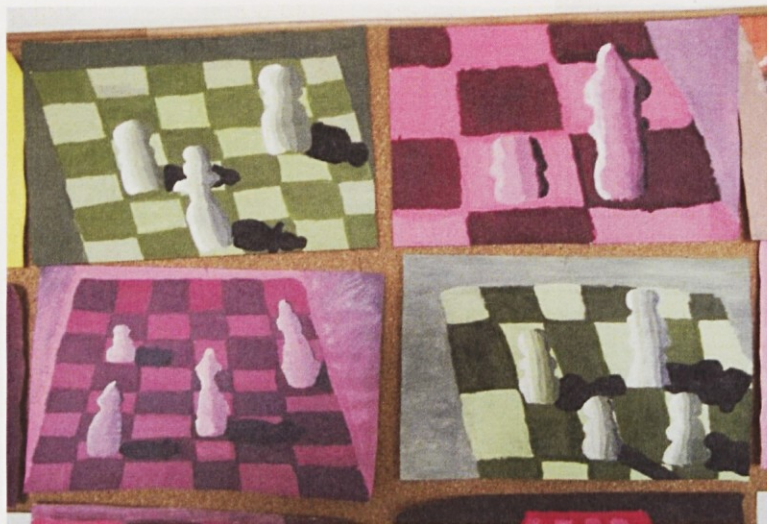
Naš dopust se je sicer počasi iztekal in upali smo, da se nam ne bo zgodilo nič več nepredvidljivega. Še zadnji dan smo uživali. Kljub vsem presenečenjem, ki smo jih doživeli, smo se imeli fantastično. Vendar presenečenj še ni bilo konec. Ko smo hoteli poleteti nazaj v Slovenijo, so zaradi slabega vremena prestavili let na drugi dan. To seveda ni bilo tako slabo, saj smo imeli podaljšane počitnice. Naslednji dan smo se brez kakšnih koli težav vkrcali na letalo in varno prispeli v Slovenijo.

Naše počitnice so bile super in nepozabne. Bilo mi je zelo všeč, saj sem jih preživela z družino, ki jo imam najrajši na svetu. Imeli smo priložnost, da smo skupaj uživali in imeli čas samo zase.

Anja Fladung, 9. a

Učenci 9. a tonsko slikajo šahovske figure

Del razstavljenih nastalih slik učenecv 9. a

Chance

Beautiful dresses, expensive shoes and blingeling jewelry in the night.
All these don't mater if you don't have hair and smile on your face.

The school and friends.
All these don't mater if you can't get in school and you can't get friends.

Hidden lakes, mountains and beaches.
All these don't mater if you can't get out.

Running in nature and riding a horse.
All these don't matter if you must lie in bed.

This is maybe a story of some child with cancer or other disease.
But story has a message.
And the message is:
Live every day like it was your last.

Neja Hrastar, 8. b

Pogovor, Sebastjan Emeršič, 9. a,
tempera

Tihožitje z jajcem, Barbara Gabrovec, 8. b, tempera

Meine Ferien bei Papa

Mein Papa lebt in einem kleinen Dorf, namens Licherode. Es ist 1000 km von Destrnik entfernt und ich war in den Sommerferien 2 Wochen bei ihm.

Letzten Sommer war auch meine Schwester dabei. Wir fuhren am 6.8.2011 zusammen um 11 Uhr von Slowenien nach Deutschland. Die Fahrt war wie immer sehr lang, und wir hatten sehr schlechtes Wetter auf der Autobahn. Wir sind gut angekommen. Am nächsten Tag sind wir am Nachmittag „Tricke“ gefahren, was sich Papa ausgeliehen hat. Es hat Spaß gemacht. In den nächsten Tagen war schlechtes Wetter, daher konnten wir nur im Haus bleiben und entweder Karten oder Playstation 2 spielen. Papa ist schlechter als ich! Am Donnerstag ist Papa mit mir nach Kassel einkaufen und Eis essen gewesen. Ich habe mir ein Joystick und Battlefield 2 gekauft. Zwischendurch hat uns auch Andrej besucht, weil er Lisa, meine Schwester, sehen wollte. Da das Wetter nicht besser wurde, waren wir leider meistens im Haus und haben Quatsch gemacht. Außerdem haben wir uns in einer Pizzeria eine Pizza schmecken lassen. Donnerstagsabend ist Lisa mit ihren Freund, der sie abholte, nach Hause gefahren. Am Freitag war ich mit Papa im Kino. An dem selben Tag sind wir dann auch nach Slowenien gefahren.

Lukas Rode, 9. b

Janežovski Vrh, Nejc Pesek, 8. b, tempera

Učenci 6. a

Zimska šola v naravi

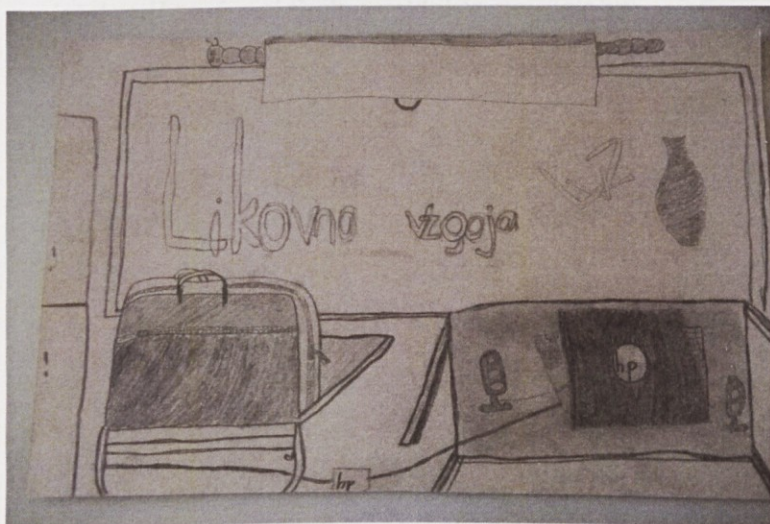
V ponedeljek, 30. januarja 2012, smo učenci 6. razreda odšli v zimsko šolo v naravi. Komaj smo čakali ta dan. Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Med vožnjo do Kop nismo imeli posebnih težav. Ko smo prispeli pred Lukov dom, smo se vsi čudili ogromni količini snega, saj ga doma še nismo imeli. Hitro smo odnesli stvari iz avtobusa in počakali na številke sob. V sobah smo bili po dva ali po trije učenci.

Vsak dan smo smučali. V ponedeljek smo imeli preizkus smučarskega znanja, v petek pa tekmo. Vozili smo se tudi z vlečnico in s sedežnico. Vsak dan smo imeli tri obroke, vmes pa smo se okrepčali še s kakšno malico. Hrana je bila zelo dobra in raznolika.

V prostem času smo imeli tudi različne delavnice, npr. Luka TV, obisk policista, ogled filma, karaoke, tombolo, nočno smučanje in disko. Res smo zelo uživali. Bilo je tudi nekaj domotožja in solz, a smo vse rešili. V tem tednu smo praznovali tudi dva rojstna dneva.

Ko je bilo na smučišču mrzlo, smo se v bližnji gostilni ogreli s čajem. Šolo v naravi smo zaključili s tekmo. Podelili smo nagrade za smučanje in najlepše urejeno sobo. Lahko se pohvalimo, da smo se vsi naučili smučati. Veseli in polni novih izkušenj smo se vrnili domov.

Simon Fridl, 6. a

Torba, Žan Šmid, 8. a, svinčnik

Tehniški dan – velika noč

V četrtek, 5. aprila, smo učenci naše šole imeli tehniški dan na temo velike noči. Razporedili smo se v 12 delavnic.

Učenci prvega razreda so izdelovali avtobuse za jajčka, drugošolci so pletli velikonočne venčke, tretješolci so delali košarice in velikonočna jajčka, četrtošolci velikonočno jajce, učenci petega razreda pa so »našivali« prtičke. Učenci šestega razreda in tretjega triletja so se lahko vključili v naslednje delavnice – izdelovanje košaric iz lesa, marmoriranje jajčk, jajčka iz blaga, izdelava zajčkov in kokošk, oblecimo pisanke v pletenine, izdelovanje rož za projekt »Spoznavajmo države EU«, velikonočna dekoracija in velikonočni venček, izdelava zajčka iz volne ter peka peciva.

Učenci so zelo uživali v delavnicah, saj je bila vsaka zanimiva. Takih dni se učenci zelo veselimo, saj vedno izdelamo kak zanimiv izdelek, ki nato krasi naše domove.

Novinarke smo dogajanje posnele in fotografirale. Kaj vse smo ta dan počeli in izdelali, pa si lahko ogledate na naši spletni strani.

Pripravile: Sara Golob, Lidija Korent in
Valentina Muršec, 8. b

Šolski plesni festival

Že drugo leto zapored smo na OŠ Destrič-Trnovska vas organizirali šolski plesni festival, ki se ga vsako leto udeleži več učencev. Letos jih je plesalo kar 90.

Tekmovanje je potekalo 3. aprila v šolski telovadnici. Plesali so učenci vseh triletij. Vsi plesalci so se odrezali več kot odlično. Najprej so svoje plesno znanje pokazali učenci prvega triletja. Priznanja so osvojile: Daniela Perkovič (1. mesto), Metka Fridl (2.), Nuša Arnuga (3.), Lara Lorenčič (4.), Tjaša Belšak (5.) in Laura Murko (6.).

Nato so zaplesali učenci drugega triletja in finalistke so bile: Teja Žugman (1. mesto), Sara Horvat (2.), Lina Zelenik (3.), Vanesa Fladung (4.), Klara Kos (5.) in Nataša Ozvatič (6.).

Finalisti 3. triletja v kategoriji posamezno, ki so prav tako kot učenci prvega in drugega triletja zaplesali na pop, latino in hip-hop, pa so bili: Tamara Lovrec (1. mesto), Tjaša Matko (2.), Aljaž Muršec (3.), Nina Brumen (4.), Sandra Lovrec (5.) in Ana Vertič (6.).

Se pa na naši šoli lahko pohvalimo tudi s plesnimi pari, ki so morali pred strogo komisijo odplesati kar šest plesov. Pri mlajših učencih so priznanja osvojili Teja in Simon (1. mesto), Sara in Žan (2.), Klara in Aleks (3.), Maja in Alen (4.) ter Larisa in Nejc (5.).

Čisto prave plesne korake pa smo videli pri učencih tretjega triletja, ki so nastopili v kategoriji plesnih parov. Priznanja so osvojili: lanska državna prvaka Neja in Aljaž (1. mesto), Nina in Tomaž (2.), Sandra in Nejc (3.) ter Tjaša in Žan (4.).

Sara Golob, 8. b

Teja, Simon, Aljaž in Neja novi področni prvaki v plesu

V četrtek, 26. aprila 2012, so se učenci in učenke naše šole udeležili področnega tekmovanja Šolski plesni festival. V zelo močni konkurenci, nastopilo je okrog 200 tekmovalcev, so čisto vsi prikazali zelo dobro plesno znanje.

V kategoriji posamezno, 4.–6. razred, je Sara Horvat zasedla 4., pri starejših učencih pa je Aljaž v finalu dosegel 6. mesto.

Na ekipnem tekmovanju so se Tjaša Matko, Sandra Lovrec, Tamara Lovrec, Ana Vertič, Aljaž Muršec in Nina Brumen s 3. mestom uvrstili v državni finale.

Še posebej pa smo blesteli pri plesnih parih, saj smo kar 4-krat postali področni prvaki. Teja Žugman in Simon Fridl sta postala nova področna prvaka v standardnih in latinskoameriških plesih v mlajši kategoriji, kjer sta srebrno medaljo dodala še Sara Horvat in Žan Čuš v standardnih ter bronasto v latinskoameriških plesih.

Pri starejših sta v standardnih plesih Neja Hrastar in Aljaž Muršec zasedla 1., Nina Brumen in Tomaž Pesek 2., Sandra Lovrec in Nejc Pesek pa 3. mesto.

V kategoriji latinskoameriški plesi sta nova področna prvaka postala Neja in Aljaž, 3. mesto sta zasedla Nina in Tomaž in 4. Sandra in Nejc. Vsi trije pari so se uvrstili tudi na državni finale. Čestitamo!!!

Mentorica: Urška Horvat

Učenci JVIZ Destrnik-Trnovska vas spet v državnem vrhu

Projekt Turizmu pomaga lastna glava je celovit sistem organiziranega delovanja osnovnošolske mladine v turizmu. Vsebina projekta je vezana na raziskovanje turizma v domačem kraju, ugotavljanje možnosti za hitrejši razvoj in oblikovanje take ponudbe, ki bo vzpodbudila podjetništvo ter trženje naravnih danosti in tudi ostale ponudbe v vseh mogočih oblikah. Tema letošnjega festivala je VŠEČ MI JE.

V okviru letošnjega festivala smo naš letošnji turistični proizvod poimenovali Doživetje pod slamo. Glavno prizorišče dogajanja je Simoničeva domačija na obrobju Trnovske vasi. Naša hiša bo izhodišče za spoznavanje bogate kulturne in naravne dediščine. Naš kraj bodo gostje spoznali na malo drugačen način, kot je to običajno. Bivali bodo namreč v tipični panonski hiši, kriti s slamo. V tej hiši pa je malo oziroma skoraj nič sledi moderne civilizacije. Ima še pravo črno kuhinjo, staro pohištvo, zunanje stranišče in gospodarska poslopja, opremljena je z orodji ter pripomočki, kakršne so uporabljali nekoč. Poleg doživetja življenjskega utripa dedkov in babic pa si bodo gostje lahko nabirali nove moči v lepi naravi, ki obdaja hišo, se sprehajali ali kolesarili po slikovitih grških ter gozdčkih, si s pomočjo nordijske hoje nabirali kondicijo med ljubkimi travniki in njivami. Lahko bodo spoznavali bogato dediščino kraja in občine. Okrepčali bodo lahko tudi svoje telo, in sicer z okusnimi dobrotami našega kraja, ki jih pridne gospodinje še danes pripravljajo na tradicionalen način, ki so ga kot največjo skrivnost prevzele od dedkov in babic. Spoznali bodo tudi naše običaje in navade, stara opravila na polju ali v gospodinjstvu – pa ne samo kot gledalci, ampak kot aktivni udeleženci teh prireditev. Če tega ne bodo želeli, pa se bodo lahko samo prepustili doživetjem, ki jih pod slamnato streho ponuja naša hiša.

Uspeh turističnega podmladka iz OŠ Destrnik-Trnovska vas se je zgodil v torek, 10. aprila 2012, v Super mestu, ko je turistični podmladek na ptujskem delu državnega tekmovanja Turizmu pomaga lastna glava s predstavitvijo projekta Doživetje pod slamo dosegel dve zlati priznanji – eno za najboljšo nalogo na festivalu, drugo pa za skupno kategorijo.

To nam je dalo pravico, da smo se udeležili zaključne turistične tržnice. Zaključno tekmovanje vseh prejemnikov zlatih priznanj je potekalo 24. aprila 2012 v Mercatorjevem centru v Mariboru.

S svojo preprostostjo, z igrivostjo in zavzetostjo smo tudi v Mariboru prepričali komisijo ter se spet uvrstili v sam vrh tekmovanja.

Junaki tega uspeha so Larisa Belec, Barbara Gabrovec, Maruša Kocbek, Jernej Plohl, Aljaž Muršec, Sandra Lovrec, Venesa Kuhar, Adrijana Pongrac, Ana Vertič, Anja Colnarič In Maja Druzovič. Mentorja mladih »turistov« sta Aleš Marđetko in Urška Horvat.

Zahvala pa gre vsem, ki ste na kakršen koli način prispevali k našemu uspehu. Hvala vodstvu šole, Angelci Fras, učiteljem in učiteljicam OŠ Destrnik-Trnovska vas, vsem staršem, ki ste pomagali pri opremljenosti stojnice, in vsem, ki ste nas vzpodbujali tako na Ptuj kot v Mariboru.

Mentor: Aleš Marđetko

Materinski dan

Bilo je lepo četrtkovo spomladansko popoldne. Učenci smo vsem mamam priredili proslavo, namenjeno njihovem prazniku – materinskemu dnevu. Sandra, učenka osmega razreda, je pripovedovala zgodbo o najlepšem, čustva naših mamic pa so prvi raznežili plesni pari. Mamice so razveselili tudi učenci prvega razreda z dvema pesmima. Spet je sledila plesna točka. Pripravili so jo učenci, ki obiskujejo projekt Šolski plesni festival. Kako so se nekoč igrali, nam je predstavila mlajša skupina učencev, ki obiskujejo folkloro. Še naprej pa smo iskali odgovor na vprašanje, kaj je najlepše na tem širnem svetu. Učenci petega razreda so se spraševali, ali so to morda trave, ki šume, potočki razigrani, morda so to planine mogočne, a kdo ve, kdo ve? Učenci četrtega razreda pa so menili, da so najlepši zahodi, pomlad in valovanje morja. Med njihovim ugibanjem je proslavo spet popestrila plesna točka. Plesalke hip-hopa so se odlično odrezale, zelo lepo so odplesali tudi učenci tretjega razreda na pesem Življenje je lepo. Končno smo odkrili, kar smo iskali. Žan nam je povedal, da so najlepše na svetu naše mame. Špela pa je to samo še potrdila s svojo pesmijo o najlepšem. Src naših mamic pa so se dotaknili tudi najmlajši z dvema pesmima. Ko smo že našli odgovor na vprašanje o najlepšem, so otroci mamam na temne in puste predpasnike narisali sonce in cvetje. Tudi sama sem recitirala pesem o naših mamah, Anja iz 9. razreda pa je zaigrala in zapela. Mame so razveselil še nežni glasovi otroškega pevskega zbora. Predstavo je zaključila Lina, ki nas je z lepo melodijo flavte ponesla do konca proslave z mislijo, da so naše mame najlepše. Gospod ravnatelj pa je vsem mamam voščil ob prazniku.

Nika Matjašič, 6. a

Žogarija

Športno-družabna prireditev Žogarija, namenjena otrokom med osmim in desetim letom, poteka po slovenskih mestih že šesto leto. Osnovni namen prireditve je druženje in zabava otrok, osnovno načelo pa je »fair play sodelujem in ne tekmujem«.

Učenci tretjega razreda so bili zelo navdušeni nad pobudo športnega pedagoga Gorazda Voglarja, da bi sodelovali na tej prireditvi na Ptuj. Pod vodstvom učiteljic so pripravili vse potrebno za tekmovanje: oborožili so se z znanjem za kviz, vadili plesno točko, se urili v spretnostnih igrah in izdelali pripomočke za navijanje.

V sredo, 25. aprila, so se v veselem vzdušju in vznemirjeni v pričakovanju novega odpeljali na Ptuj. Po nekaj minutah se je začelo veselo druženje s tekmovalci in z navijači še treh šol s ptujskega področja.

Sodelovali so v spretnostnih igrah z žogo, v nogometni igri 3 na 3, kvizu znanja in v plesni točki. Ostali učenci pa so se izkazali z bučnim in s športnim navijanjem. Tudi učitelji sodelujejo v igri, ki se imenuje Tudi vi, profesor. Vsi tekmovalci so se odlično izkazali, saj so res tekmovali v duhu pravil poštene igre. Za našo šolo so bili najuspešnejši ekipa nogometašev in učiteljica Tonja Zagoršek v igri profesorjev.

V konkurenci štirih šol so učenci OŠ Destnik-Trnovska vas dosegli prvo mesto in se s tem dosežkom uvrstili v finale, ki bo 5. junija v Ljubljani.

Mentorica: Stanka Drevenšek

Nekaj vtisov učencev

Na začetku nam je kazalo slabo. Potem pa smo na srečo zmagali pri nogometu in pri igri učiteljev. In smo zmagali, čeprav smo bili najmlajši.

Kaja Murko

V nogometni ekipi smo imeli zelo dobro igralko Anejo. Tudi fantje so dobro igrali nogomet.

Valentina Vajskopf

Med igro smo navijači visoko držali plakate. Končnih rezultatov smo bili zelo veseli. Dobili smo dva pokala. Na koncu smo se fotografirali in veseli odšli domov.

Lucija Burgar

Po vsem garanju smo v zadnji tekmi v nogometu zmagali 3 : 2. Zdaj imamo pokal.

Klemen Klobasa

Bilo mi je všeč, ko sem maskoti lepila Pritt dal »petkico«. Takrat me je kamera snemala. Poskusili smo lahko kruh in klobaso Poli.

Dominik Pongrac

Jaz sem bil navijač. Dobili smo kar dva pokala. Na koncu smo za seboj pobrali papirje.

Jan Dobič

Nogometaši smo se preoblekli v drese. Ko smo dobili pokala, smo se vsi veselili. Ko smo prišli nazaj v šolo, mi je bratec čestital.

Gašper Piškur

Tekmovala sem v nogometu. Vesela sem bila, da smo zmagali, saj tega nisem pričakovala. Lepo mi je bilo tudi, ko smo navijali za sošolce.

Aneja Lorbek

Sošolka Aneja je tako dobro igrala nogomet, da smo zmagali. Navijala sem za sošolce in sošolke. Učiteljici Tonji čestitam, da je zmagala.

Anemarie Cafuta

ŠKL

V letošnjem letu so ŠKL ekipo sestavljali najboljši nogometaši šole in upali na končni izreden dosežek.

Stojijo v prvi vrsti od leve strani: Nina Brumen, Nina Milošič, Laura Karo, Nuša Drevenšek, Nika Matjašič, Simon Koser, Anja Fladung, Mirjana Koser, Nina Sluga, Aneja Lorbek.

Stojijo v drugi vrsti od leve strani: Ines Horvat, Tjaša Vrhovšek, Tilen Lacko Kolar, Žan Simonič, Tomaž Pesek, Matic Krajnc, Sergej Polanec, Žan Vrečar, Alen Karo, Davorin Irgl, Blaž Potrč, Nejc Pesek.

Trenerja od leve: Gorazd Voglar, Drago Prelog.

Upanje je obrodilo sadove in veselili smo se vnovičnega naslova prvakov Slovenije v ŠKL-ju nogomet.

Jesenski šolski kros

Priprave na štart učencev 9. razredov.

Od leve stojijo: Aleš Štebih, Jan Cafuta, Sebastijan Emeršič, Nino Pavalec, Simon Koser, Sebastijan Kores, Tilen Lacko Kolar, Sergej Polanec, Alen Karo, Boštjan Rola.

V drugi vrsti stojita Žan Vrečar in Lukas Rode.

Mentor: Drago Prelog

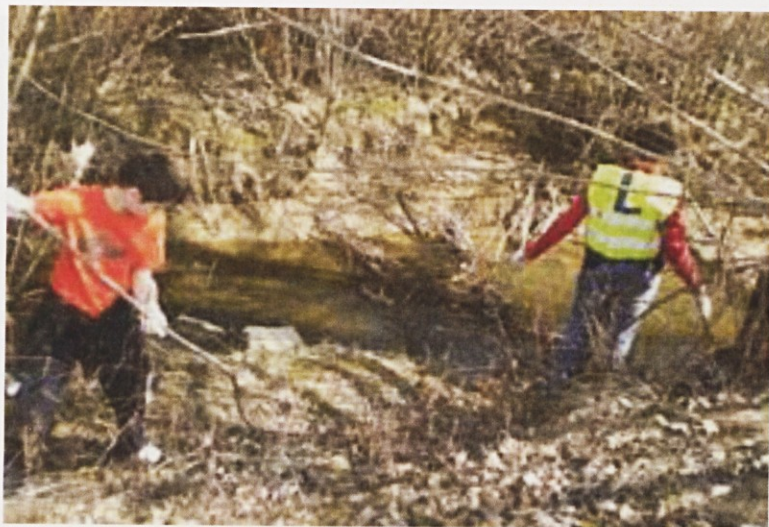

Ekipa ŠKL

OŠ Destrnik-Trnovska vas prvak ŠKL v nogometu

ŠKL (šolska košarkarska liga) je svojo popularnost pridobila skozi osnovnošolsko tekmovanje v košarki, v zadnjih letih pa se je tekmovanje razširilo tudi na odbojko in nogomet. V slednjem zadnjih nekaj let odlično nastopa OŠ Destrnik Trnovska vas ki se je že petkrat uvrstila v finale in trikrat osvojila nogometni naslov ŠKL. Novega so osvojili ob koncu meseca aprila, ko so pred kamerami kanala A v športni dvorani Bonifika v Kopru premagali Šmartno ob Paki. A pot do finala je bila dolga, saj so učenci in učenke redno vsaki dan trenirali po tri ure v sklopu izbirnega predmeta šport in interesnih dejavnosti. Sicer pa je bilo tekmovanje ŠKL v predtekmovanju razdeljeno na dve skupini ljubljansko in štajersko v kateri je bila OŠ Destrnik-Trnovska vas prva. Sledil je polfinalni obračun na dveh tekmah z Dobravo, ki jo je Destrnik po dobri igri dobil. Pod vodstvom trenerja Draga Preloga in trenerja učenk Gorazda Voglarja so se destrniški osnovnošolci fizično, taktično in tehnično pripravili za finale. Tekma ŠKL v nogometu namreč potekajo štirikrat po 12 minut: po dve četrtini igrajo dekleta in fantje. V velikem finalu med OŠ Destrnik-Trnovska vas in OŠ Šmarje ob Paki so bolje začela dekleta iz Šmarja in prvo četrtino dobile z 1:0 fantje iz Destrnika so v drugi četrtini dosegli dva zadetka in obrnili rezultat na 2:1. Zelo zanimiv je bil tretji del tekme dekleta v katerem so bile Šmarčanke na krilih odlične mlade Lare Prašnikar (gre za hčerko znanega slovenskega trenerja Bojana Prašnikarja op. a.) boljše, vendar svoji šoli niso priigrale prednosti. V zadnjih 12 minutah pa smo spremljali pravo malo dramo in napeto tekmo, v kateri so nogometaši iz Šmarij hitro dosegli dva zadetka in povedli 4:3. Nato se je zgodil preobrat v režiji OŠ Destrnik Trnovska vas, ki je dosegla pet zaporednih zadetkov in na koncu zmagala 8:4. Sledilo je veliko slavlje ob tretjem naslovu prvakov ŠKL v nogometu, za katerega so učenci in učenke prejeli prehodni pokal, medalje in simbolična darila. Strokovna komisija je za najboljšega igralca izbrala Žana Vrečarja iz OŠ Destrnik Trnovska vas, za najboljšo igralko Laro Prašnikar iz OŠ Šmarje ob Paki in za najšportnika Alena Kara iz OŠ Destrnik Trnovska vas. Novega velikega uspeha so bili zelo veseli tudi v občini Destrnik, saj gre za vzorno sodelovanje na relaciji med šolo in lokalno skupnostjo, ki zelo podpira mlade pri njihovih športnih aktivnostih.

David Breznik, Štajerski tednik, 8.5.2012

Naravoslovni dan

Na Osnovni šoli Destrnik-Trnovska vas je na deževno dopoldne potekal naravoslovni dan.

Začel se je s predavanjem, ki ga je vodil član društva paraplegikov Celje. Gospod, ki nam je predaval, je invalid, ponesrečil se je z motorjem. Predstavil nam je svoje življenje pred nesrečo, v kateri je postal invalid, med nesrečo in po njej. Po končanem predavanju nam je predstavil še svoj avtomobil, prilagojen invalidom. Predavanje je bilo hkrati tudi zelo žalostno. Ob stiku s takšnim človekom, sem spoznala, koliko je vredno to, da lahko vsak dan hodim in tečem.

V telovadnici pa nas je že čakala druga točka »dnevnega reda«. Člani kluba Drava Ptuj so nam predstavili nekaj veščin juda. Tudi ta točka je bila zelo zanimiva, saj so sodelovali oz. priskočili na pomoč tudi učenci naše šole.

Naravoslovni dan se je bližal koncu in sledila je še zadnja točka. Takrat smo imeli različne dejavnosti po razredih, mi smo spekli več vrst dobrega peciva.

Takšnih poučnih in zanimivih šolskih dni si želim še veliko.

Nika Matjašič, 6. a

Medveda, Teja Lovrec, 2. a, lepljenka 3D

Jesen, Nina Korošec in Nejc Čeh, 2. a, lepljenka

Veter v laseh

Ko sem se v petek zjutraj zbudila, sem bila malo presenečena in žalostna, ker je deževalo, zato sem mislila, da bo Veter v laseh odpadel. Ko sem doma pozajtrkovala, sem šla na avtobus. V šoli smo se zbrali v avli in z našo učiteljico šli na avtobus proti Trnovsko vas. Tam smo se zbrali v dvorani, kjer smo malo zaplesali, da bi se ogreli, pokazali so nam tudi, kdo bo vodja posameznega krožka. Potem sva se s sošolko Vito odpravili na odbojko. Komaj tam sva izvedeli, da odpade, zato nama ni preostalo drugega, kot da greva na badminton. Bili sva poraženi in obema se je zdelo pravično, seveda pa nama ni bilo čisto vseeno. Nato sva se odpravili na likovno izražanje, ki je potekalo v šoli. Ustvarjali sva z največjim veseljem, izdelovali smo domišljijско drevo. Ko sva končali, nama je učiteljica, ki je vodila krožek, povedala, da lahko narediva še več izdelkov, a manjših, da ne bi zmanjkalo materiala še za ostale, ki so se vključili v ta krožek, vendar še niso bili na vrsti. S tempera barvicami smo slikali na narezane plošče dreves. Ko se je izdelek posušil, sem ga pospravila v nahrbtnik in šla navijati za naše učence, ki so igrali nogomet. Po končanem nogometu smo šli pred šolo, skakale smo s kolebnico in se igrale skrivalnice. Potem smo se počasi odpravili v dvorano, kjer so razglasili najboljše, ki so dobili medalje. Med zmagovalci me ni bilo. Po zaključku sem se z bratcem odpravila na avtobus, ki je peljal v najino smer. Doma sem mami povedala o vsem, kar se je dogajalo. Ta dan mi je bil zelo všeč, bila bi pa bolj vesela, če bi bilo naslednjič bolj sončno, da bi lahko veliko stvari počeli zunaj.

Melani Cafuta, 4. a

Tihožitje z jajcem, Lidija Korent, 8. a, sepia

Slon, Špela Anžel, vrtec Destrnik, glina

Obisk uslužbenk Nove KBM

16. aprila sta nas pri razredni uri obiskali bančni uslužbenki Nove KBM in nam predstavili svoje delo.

Delo bančnega uslužbenca ni preprosto. Pri delu v banki moramo biti zbrani in natančni, najpomembneje pa je, da imamo do tega dela veselje. V banki lahko opravljaš različna dela, npr. delo blagajnika, ki opravlja blagajniške posle (dvige, pologe, plačila položnic ...), obvladati pa mora tudi delo z računalnikom. Za to delo zadošča končana srednja šola, ki je lahko gimnazija, ekonomska, komercialna ali administratorska šola. Razen blagajnika, sta nam predstavili še poklic komercialista oz. komercialista svetovalca. Ta poklic zagotavlja zasebnost strank, ki obiščejo banko. Njegova naloga je, da svetuje strankam in jim ponuja različne bančne storitve. Za opravljanje tega poklica je potrebna končana srednja, višja ali visoka šola. Komercialist mora obvladati prodajo, delo z računalnikom in ustrezne bančne programe. V banki pa svoje delo opravljajo tudi informatiki, ki razvijajo bančni informacijski sistem. Zraven tega so na banki zaposleni še tehnologi, ki organizirajo delovne procese in s tem oblikujejo tehnološko podporo.

V imenu vseh učencev se uslužbenkama Nove KBM zahvaljujem za zanimivo predstavitev. Verjamem, da sta za poklic bančnega uslužbenca navdušili marsikaterega sošolca.

Manja Muršec, 9. b

Jesen, Urška Šmid, 2. a, akvarel

Spoznavajmo države EU

Že tretje leto zapored poteka v organizaciji Turističnega društva Ptuj in MO Ptuj prireditvev Spoznavajmo države EU. Letošnja, ki je bila 5. maja, je bila posvečena 8. obletnici vstopa Slovenije v EU.

Na prvi prireditvi (pred tremi leti) so šole ptujskega območja predstavljale izbrano državo. Učenci naše šole so predstavili Nizozemsko. Drugo leto je bila tema najbolj znana osebnost iz te države, letos pa smo predstavili najstarejše mesto Nizozemske – Nijmegen.

Vsaka šola je morala mesto predstaviti na dva načina: pripraviti stojnico in predstavitev na odru.

Učence sem seznaniła s projektom in jih povabila k sodelovanju. Največjo zagretost za delo je pokazalo šest učencev iz 7. a razreda: Vita Volgemut, Denis Kmetec, Matic Krepek, Blaž Krajnc, Alen Čuček in Dijana Potrč, iz 7. b pa sta sodelovali Špela Sluga ter Melisa Harambašič.

V projektu sta sodelovala tudi učitelj likovne vzgoje Janko Marinič in učitelj računalništva Jernej Feguš. Našemu povabilu se je z veseljem odzvala tudi gospa Zelenik, ki je prišla v šolo in nas naučila izdelovati rože iz papirja, gospod Perger pa je priskrbel obleko Rimljanke. Z združenimi močmi smo pripravili očem všečno stojnico in dramsko dodelan nastop.

Na vsaki strani stojnice je stal rimski steber, ki so ga učenci izdelali s tehniko kaširanja. Iz stiropora so izrezali veduto in ime mesta. Na stebre smo privezali vrvico in nanjo obesili fotografije, na katerih so bile predstavljene največje znamenitosti mesta Nijmegen.

Ob strani je bil »parkiran« pravi »holandec« – kolo, ki nam ga je za ta dan posodila učiteljica Tina.

Učenka Špela je bila oblečena v Rimljanko, Dijana je bila v tem dopoldnevu prava Nizozemka v narodni noši, Blaž pa je bil vojak, katerega dedek se je bojeval za osvoboditev Nizozemske izpod nemške okupacije.

Z gredice na mizi so »rasli« tulipani, ki so jih učenci ponudili obiskovalkam prireditve. O zgodovini in znamenitostih mesta pa so si lahko podrobneje prebrali na prospektu.

Mesto Nijmegen je bilo prvič omenjeno v 1. stoletju, ko so Rimljani zgradili vojaško taborišče. Leta 2005 so praznovali 2000-letnico obstoja mesta.

Nijmegen je mesto polno kulture, športa, prireditev in nakupovanja. Preteklost in sedanjost hodita z roko v roki.

Najbolj množična prireditev v Nijmegenu je vsakoletni štiridnevni marš – množični pohod, ki so se ga najprej udeleževali vojni veterani, da so proslavili sodelovanje pri osvoboditvi mesta. Začne se vsako leto na isti dan – tretji torek v juliju, udeleži se ga okrog 40000 pohodnikov, med katerimi je tudi veliko vojakov. Pohodniki vsak dan prehodijo od 30–50 km.

Na cilju prejmejo gladiolo, simbol zmage in moči, kot je to veljalo v rimskih časih. Gladiolo so prejeli tudi »naši pohodniki«, ki so po štiridnevni hoji prispeli na cilj in se predstavili na odru.

Prireditev se je zaključila s spustom balonov v Evroparku.

Mentorica: Ivanka Kramberger

SONČNI GRIČ

Glasilo otrok JVIZ OŠ Destrnik-Trnovska vas

Izdala OŠ Destrnik-Trnovska vas, junij 2012

Ravnatelj: mag. Drago Skurjeni

Zbrala in uredila: Lilijana Pisar

Prelom strani: Jernej Feguš

Besedila v tujem jeziku: Mateja Miklošič, Katja Gajzer

Jezikovni pregled: Bojana Kolenko, Nina Laki

Oblikovanje: Janko Marinič

Naklada: 400 izvodov

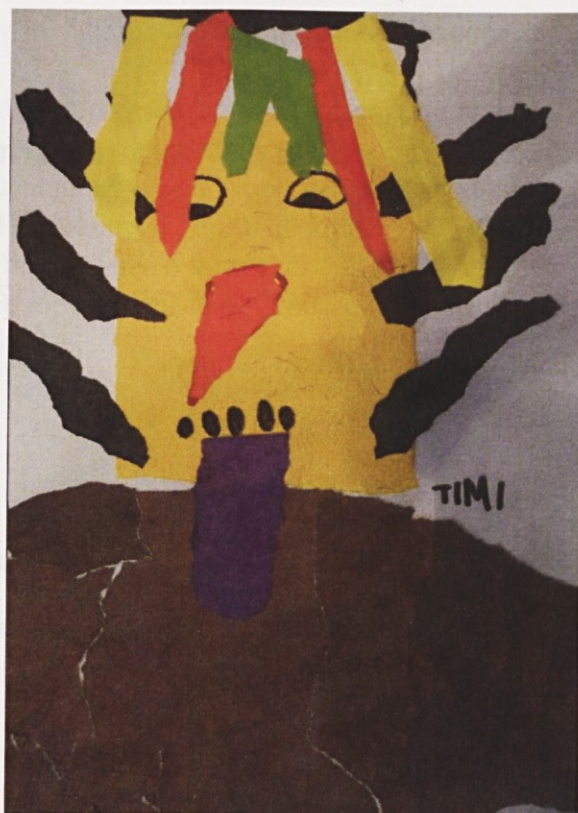
Tisk: DIGItisk Ptuj, 2012

Kurent, Lana Lorbek, 2. a, pasteli

Kurent, Nika Muršec, 2. a, pasteli

Kurent, Timi Markež, 2. a, trganka

OSNOVNA ŠOLA DESTRNIK-TRNOVSKA VAS

junij 2012